

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 2. ÉVFOLYAM 11-12. SZÁM • 2005. NOVEMBER-DECEMBER

„LELKÜNK AZ URAT VÁRJA...”

(Zsolt 33:20)

Advent, karácsony, új esztendő. Ködös reggelek. Növekszik a homály, de a legsötétebb óra után eljön a fény, a Gyermeke, és mindent újjá tesz.

Jó, hogy bekerült gyülekezeti énekeskönyvünkbe Crosby Fanny és A.L. Buttler gyönyörű éneke:

„Meváltva! Mily boldogan vallok a
Bárány szent vére árán.
Meváltva! Mily végtelen áldás, hogy
Gyermeke vagyok immár.

És a 2. vers, amelyet most különösen is szeretnék hangsúlyozni:

„Megmentve! – Most áldom az Urat, –
És éneklek új éneket,
Mert fénye a lelkembe ragyog, s
Megújítja életemet.”

(Nagy József fordítása, 254. ének)

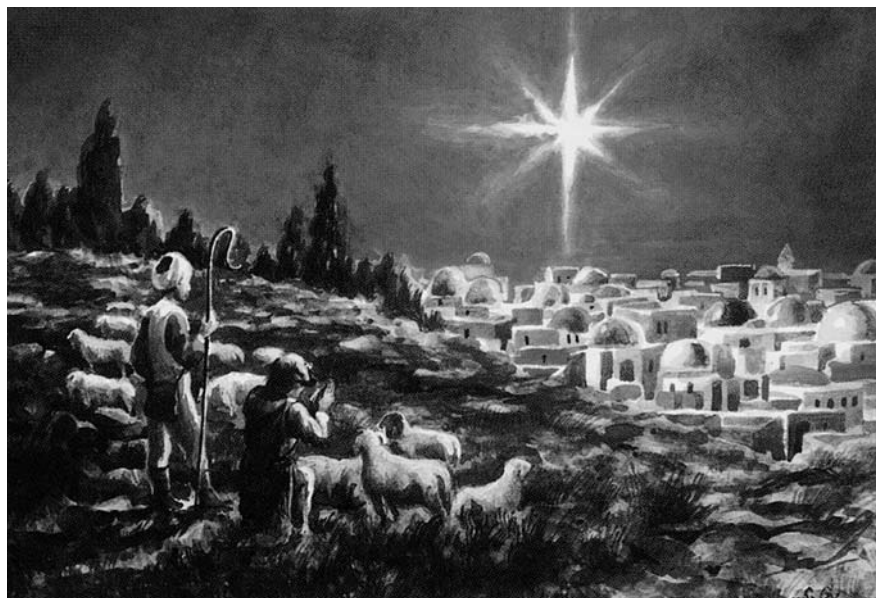
Igen, a legsötétebb órán „fénye a lelkembe ragyog, s megújítja életemet.” Ezt a megújító fényt várjuk adventben, ez karácsony lényege, ettől lesz új az esztendő, új az élet.

Várod-e Jézust, a világ Világosságát, várod-e az Urat? Fölragyogott-e és ragyog-e most is fénye a lelkedben, ami elűzi a gyászt, a bánatot, a sírást, és megújítja életedet?!

„Lelkünk az Urat várja!” – mondja a Szentírás. Nem mást. Nem Mikulást, nem kis Jézust, nem angyalkákat, akik persze hozzátartoznak az ünnephez, de az érkező ÚR nélkül csak külsőség minden mi ünnepelésünk, templomostul, énekestül, karácsonyfástul, úgy ahogy van, üresen kongó, lélektelen, fénytelen, URtalan; az advent várakozás a semmire, a karácsony Jézustalan, az új év a régi.

Lelkünk várja az Urat – mondja a zsoltár. A lélek (a héberben, így itt is NEFES, a görögben PSZÜHÉ) a Bibliában nyilvánvalóan megkülönböztetett a testtől és a szellemtől. Az ember a test-lélek-szellem hármasságában ember. Ebben valami módon tükröződik Isten hármassága is, vagy ha tet-

szik, az ember istenképűsége. A lélek azonban önmagában is gyakran jelenti az egész embert (pl. ApCs 2:43, 7:14, 27:37 stb). A „minden lélek” kezdetű igék minden embert jelölnek, az „egy lélek sem” jelentése pedig: egyetlen ember sem...

A lelkünk az URat várja jelentése: Egész lényünkkel várjuk az URat. A várakozást nem lehet ellelkizni vagy épp elszellemiesíteni. A karácsony az egész ember ünnepe és minden ember ünnepe egyszerre – persze azoké, akik az URat várják. Pál apostol a 1Thess 5:23-ban ezt mondja: „A békeség Istene szenteljen meg titeket egészen, hogy teljes valótok (egész lényetek, teljességetek), szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak a megjelenéséig.”

„Lelkünk az URat várja”, mert Ő képes kiszabadítani a legsötétebb mélységből, Ő képes megtartani, megőrizni mindenestül, Ő képes megszentelni, Ő képes üdvözíteni.

„Lelkünk az URat várja”, mert addig is, míg visszajön, „segítségünk és pajzsunk Ő.

Csak Őbenne vidag a szívünk, csak az Ő szent nevében bízunk.”

*

Egy novemberi sötét éjszaka után, ködös reggelen kezdtem írni ezt a pár sort. Most, hogy a befejezéshez közeledem, szikrázóan süt a nap, irodám ablakain át árad a fény. Ilyen gyorsan és egyszerűen képes a mi URunk megvidámítani lelkünket („lelke-

met megvidámítja”, azaz mindenestül fölűdíti, vö. 23. Zsoltár), ilyen gyorsan képes lelkünkbe ragyogtatni fényét és megújítani életünket.

Vajon megtörténik-e mindez 2005 karácsonyan? Vajon fölkél-e a Nap minden reggel lelki fényével a szívvedben? Rajtad múlik. Húzd föl az „ablak-redőnyöket”, engedd magad köré Jézus fényét, akkor is, ha rávilágít bűneidre, hisz nem csak ezt teszi, hanem meg is szabadít!

Hadd álljon itt befejezésül a karácsonyi evangélium egyik legszebb igéje: „Ne féljétek, mert imé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme léssen: Mert született néktek ma a Megtartó, ki az ÚR Krisztus, a Dávid városában” (Lk 2:10-11).

Dr. Almási Mihály

A közelgő ünnepek alkalmából áldást, örömet és békeséget kívánunk minden Kedves Olvasónknak!

ÉLETUTAK

Lázi Sándor

– *Az Úr idős szolgáját 90 éves életútjáról faggatom. Lázi testvér beszéljen egy keveset a gyermek- és ifjúkoráról!*

– A dunántúli Nádasdladányon születtem 1915. július 18-án két nővérem és egy bátyám után. Szüleim (sőt az ősök is mind) reformátusok voltak, apám presbiter. Az első hat osztályban kítűnő tanuló voltam, ezért ingyenes diákként tanulhattam volna Pápán, de édesapám nem engedte, mondván: nem akar belőlem „urat” nevelni. Ő földműves volt. Egészen fiatal koromban a Nádasdy grófi kertészetben is dolgoztam. Az egyik fiatal gróf sportkört szervezett és engem is bevett. Mesterlövészként versenyeztem a Marcibányi téri lőtéren, de mindezek nem adtak kielégítő lelki nyugalmat.

Tél van

Ha hull a hó, boldog vagyok,
Szánkózhatom, csúszkálhatok.
Kiabálom: Halió!
Eltalált egy hógolyó!

Szép az utcánk. Fehér minden...
A szívemet csendre intem.
Dicsőítésem hozom.
Szép a tél. Imádkozom.

Gerzsenyi Sándor

A községben a baptista misszióknak az útkaparó házában lakó Takács Örsze néni adott helyet. Ide jöttem én is mind gyakrabban édesanyámmal és két nővéremmel együtt. Könnyekre fakasztott, amikor a kis gyülekezet a „Bűnnek tengerében voltam” kezdetű éneket énekelte. Itt tanultam meg saját szavaimmal, szívből imádkozni. Nádasdladány a Székesfehérvári Körzet állomása volt, Bretz Emil testvér volt a lelkipásztor.

– *Úgy tudom, édesapja rosszalotta fia döntését. Hogy történt ez?*

– 17 évesen tértem meg. Édesapám többet is arra biztatták, hogy zavarjon el otthonról, de ő nem volt erre hajlandó, bár nem örült megtérésemnek. Sohasem értette meg, miért nem tudok reformátusként élni hívő életet. A faluban mindenkinek azt mondtam: „Térjen meg! Vagy a Biblia nem jó, vagy az életük nem jó! Valamelyiken változtatni kell!” Amikor a református pappal beszéltem erről, bottal zavart ki a lelkesi hivatalból, így szinte odakergetett a hívők közé. 1932-ben három barátom bement a Székesfehérvárra. Egy évvel később, 1933. augusztus 13-án, a község népe előtt én is bementem 18 évesen a Sárvíz-csatornában Gerwich György lelkipásztor által. Nádasdladányon ez volt az első és mindeddig egyetlen bementés.

– *Mikor és hogyan kapta az elhívást a szolgálatra?*

– Megtérésem után látogattam a faluban, később Biblia-árusként jártam a Dunántúlt. A Stewart misszióban Bibliát árusítottunk és vallásos iratokat osztogattunk. Cserepka János, Kalkó József, Káldi József testvérekkel végeztem ezt a missziómunkát a következő településeken: Jenő, Velence, Várpalota, Óskü, Seregélyes, Kápolnásnyék, Pákoz, Káloz, Szekszárd, Nagykanizsa, Zalaegerszeg. Ezután Cserepka és Kalkó testvérek bementek a szemináriumba, én meg egyedül maradtam. Hivatalos engedélyem volt a Biblia-árusításra, de mivel ingyen is osztogattam azt Tés községben, ezért egy hónapi börtönre ítélték, majd Bretz testvér föllebbezésére az ítéletet két hétre változtatták, amit 20 pengő megfizetésével lehetett kiváltani. Ez nagy pénz volt abban az időben. Kb. 22-23 éves voltam, amikor a Veszprémi Rendőrkapitányságon láttamoztattam az engedélyemet, és nyolc napon keresztül terjesztettem a Bibliát a város-

ban. Ekkor történt, hogy néhány darab János evangéliumot csak úgy bedobtam az egyik rendőrszoba nyitott ablakán át. Ezt helytelenítették, és bekísértek. A rendőrségen lefolytatott beszélgetés kapcsán határozottam el, hogy tanulni megyek a Budapesti Baptista Teológiára, amit Bretz testvér nagyon szorgalmazott. „Keressétek először Istennek országát és annak igazságát”.

– *Milyenek voltak az akkori teológus évek?*

– Mondhatom, egészen rendkívüli. 1942-ben kezdtem meg a teológiai tanulmányokat, közben magántanulóként a Medve utcai polgáriban is tanultam. Hamarosan megkaptam a katonai behívót, és 1943. szeptember 13-án bevonultam Komáromba, majd a Dnyeper partján teljesítettem katonai szolgálatot. Előtte Mórocz József szeminaristatársam meglátogatott és egy fa alatt térdelve imádkoztunk. A háború után, amikor Mórocz testvér szülőfalujában, Neszmélyen jártam, már csak a barátom sírhalmához mehettem. 1945. július 1-jéig voltam távol, beleértve a kéthavi fogságot is. Sopronkőhidán, a zsúfolt táborban a foglyok a földön feküdtek, itt nagyon megfáztam, és tífuszra gyanakodva elengedtek.

1945 őszén folytattam a második évfolyamot a Teológián (párhuzamosan a gimnáziummal) úgy, hogy szeptembertől Dömsödön elvállaltam a próbaidős prédikatori szolgálatot. Ez abból állt, hogy bizonyos időközönként jártam a gyülekezetbe szolgálni, miközben folytattam teológiai tanulmányaimat először Rákoscabán, majd a Benczúr utcában. 1947-ben végeztem a teológián, 49-ben érettségi vizsgát tettem Herjeczki, Gerő, Kun és Hányik testvérekkel együtt. A Teológián tanárim voltak többek között: dr. Udvarnoki Béla, dr. Tresánszky Vilmos, dr. Somogyi Imre, Héthalmi Páth Károly; évfolyamtársaim pedig: Bondor János, Gerő Sándor, Herjeczki András, Kun Gyula, Páth Géza és Mórocz József.

– *A próbaidőből sok évi szolgálat lett. Próféta a saját hazájában...*

– Dömsödön avattak lelkipásztorrá 1947-ben. Itt kötöttem házasságot Kovács Eszterrel 1946. augusztus 6-án, aki mind a mai napig hűséges segítőtársam. Négy gyermekünk született: Sándor (1947), Béla (1949), Márta (1952), Károly (1955) – és mostanra hét unokánk

van. Gyermekünk mind megtértek, be-
merítkeztek, és mindig hasznos, építő
tagjai voltak annak a gyülekezetnek, ahol
éppen szolgáltam. A bibliai mondásra
pedig azt tudom mondani, hogy az a fő,
hogy a rokonság is legyen hívő. A prédikátor
meg tartsa magát az Úr Jézus szava-
vaihoz: „Azok az én rokonaim, akik az én
mennyei Atyám akarátát cselekszik”. Na-
gyon összeforrtam a dömsödi gyüleke-
zettel és a körzettel. Mindig fontosnak
tartottam, hogy a lelkipásztornak legyen
tisztta, becsületes, példamutató élete.
Amikor csak tehettük, feleségemmel
együtt jártunk látogatni, amíg a gyerekek
kicsik voltak, a nagymama vigyázott rá-
juk. A Kovács családban egyébként nem
csak a vő, hanem egyik fiú, unokavő, és
két unoka is lelkipásztor lett.

Dömsödön 1945–1969-ig összesen,
24 évet szolgáltam, a misszióállomáso-
kat (Kiskunlacháza, Kunszentmiklós,
Ráckeve, Szalkszentmárton, Duna-
vecse, Körtefapuszta, Fehéregyháza,
Nagydorog, Borjád, Perkáta, Cece,
Paks) kerékpárral jártam. 1947-ben
Paks központtal Nagydorog, Borjád,
Perkáta, Cece külön körzette alakult Ré-
vész Sándor lelkipásztor vezetésével.

– *Fiatal korában verseket írt.*

– Már édesapám is szerette a ríme-
ket, magam is próbálkoztam versfara-
gással a teológus évek alatt. Egy versem
meg is jelent a Békehírnök második fo-
lyamának első számában „Szállj lapunk,
szállj szerte szét” címmel. Jobbára al-
kalmi verseket írtam: menyegzőre,
anyák napjára a gyerekeimnek, vagy
más nevezetes ünnepre.

– *Merre vezetett további szolgálati
életútja?*

– 1969-től 1975-ig Csepelen szolgál-
tam 6 évet. Feleségem harmónistaként,
és négy jó hangú gyermekünk nagy se-
gítség volt az akkor szerveződő ének-
karban és egyéb szolgálatban is. Gyer-
mekeinket úgy neveltük, hogy ők is
örömmel vállalták a szolgálatot az Úrért.
Újpesten 1975–1979-ig négy évet szolgál-
tam, majd nyugdíjba mentem, átadva
a szolgálatot Révész Benjámin testvé-
rnek. Közben Dunaharasztiiban 1962-ben
ügyintéző voltam. Mint nyugdíjas, kise-
gítő szolgálatot végeztem Csepelen
(1983–1984), Tahiban (1987–1988),
Monoron (1990–1991). Ezenkívül ma-
gamat nem kellett és nem is vonogat-
va, több gyülekezetben szolgáltam
Urunk kegyelméből.

– *A Jótékonyági Bizottságban évekig
szolgált.*

– 1960–1976-ig tagja voltam, két évig
titkára, és 11 évig elnöke. Munkatársaim
voltak: Kalkó József, Marsal János, Bo-
ros Gergely, Gerő Sándorné és Nagy
Sándorné testvérek.

– *Hosszú munkás életének volt-e ve-
zérigéje?*

– Iránymutatónak vettem Jézus sza-
vait: „Úgy ragyogjon a ti világosságotok
az emberek előtt, hogy lássák jó cseleke-
deteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei
Atyátokat” – és megtérjenek! Nem bán-
tam meg, hogy a lelki munkában töltöt-
tem el az életemet, a lélekmentésre szólt
az elhívásom. Ha még egyszer kezdhet-
ném, akkor is így döntenék. Urunk iránti
hálás szívvel és alázattal mondom el,
hogy lelki magvetésem során 144 lelket
merítettem alá. A Dömsödi Körzetben
108, Csepelen 19, Újpesten 10 és Duna-
harasztiiban 7 lelket. Mindezekért legyen
dicsőség Istennek!

– *Úgy van. A dicsőség Istené! „...és
akik sokakat az igazságra vezettek, fény-
lenek, mint a csillagok...” (Dán 12:3b).*

Huszta Csabáné

Kegyelem

Az idők teljességében
Földre érkezett a kegyelem,
Minden bűnöst befogadó,
Megbocsátó égi szerelem.

Általános elengedés!
Így lett nekem is új életem.
Hálából szent irgalmadat
Mindenkinek elbeszélhetem.

A sátán, az ősz ellenség
Nagy erővel támad ellenem.
Oltalmaz, hogy el ne bukjam,
Őrizd testem, őrizd szellemem!

Üdvözítő drága Jézus,
Könyörülő szíved kérlelem:
Éltem utolsó percéig
Nagy jóssággal maradj velem!

Gerzsenyi Sándor

JÖVEL, URAM, DE...

Amikor az Úr Jézus Krisztus visszajöveteléről van szó, érzésvilágom kettősségéről kell számot
adnom. Egyrészt ugyanis mondom és hirdetem lelkesen, hogy „Jövel, Uram, Jézus!”, másrészt
azonban hálálkodom, hogy még nem történt meg a visszajövetel.

Ha ugyanis eljönne Jézus, lezárulna a megtérés lehetősége. Pedig az emberiség létszáma
olyan rohamosan növekszik, hogy a keresztyén egyházak nem győznek lépést tartani a gyara-
podással. Mi, európaiak pedig épp az ellenkező fázisban vagyunk, mert nyugaton és közép-
keleten egyértelműen fogyást lehet érzékelni, avagy – kis jóindulattal – stagnálást.

Még az a „szerencse”, hogy ez nem reánk van bízva, mert bizonyára azt kérnék a fölső Ha-
talmasságtól, hogy „Várj még, Urunk, Jézus Krisztus! Mert mi ugyan nagyon várunk téged, de
közben igen elszunnyadtunk, most is a saját horkolásunkra ébredtünk. Ne jöjj még, mert kiesett
kezünkéből a munkaszerszám. Miközben aludtunk, egy új nemzedék támadt, amely alig érti a
szavunkat, és akiknek nem értjük az életét, a problémáit, a nyelvét, a jövőképét.”

Gyülekezeteink zöme századik évfordulót ünnepel ezekben az évtizedekben. Mintha ez egy
nagyon veszélyeztetett kor lenne... Egy nagy nemzedék kihalt, a következő halódik, a harma-
dik generáció pedig aligha nevezhető életrelvónak. – Ó, az elragadtatás! Nem lennél elragad-
tatva tőlünk, Uram, ha látnád, hányfélek vagyunk s hányfélek. Túlképzettek lettünk misszió-
ból, rengeteg módszert ismerünk és próbálgatunk. „Egész éjszaka fáradtunk, és mégsem fog-
tunk semmit”.

Ha visszajönnél mégis, jó lenne egy utolsó lehetőség. Talán megmondanád, hogy melyik
oldalon vessük ki a hálót fogásra, hogy a halaknak sokaságát vonjuk oda szentséges színed elé.
Jelenlegi állapotunkban csupán a jó szándékok sokaságát adhatjuk. Plántálgatunk, de alig gyü-
mölcsözünk. Vetegetünk, de a kékveken nehezen gyarapodnak.

Ám ha mégis úgy lesz, hogy hamarosan visszajössz, jöjjön veled az összes jóindulatú irgal-
mad, hogy valamiképpen mi is bejussunk ajtód mögé. Nehogy kezdjünk majd kívül marad-
ni, és irtózatos csalódások között sakálként üvöltölni hogy „Uram, Uram, nyisd meg
minékünk!” – Hiszem mi mégis csak a teid volnánk.

Gerzsenyi Sándor

Búcsú Révész Benjámin testvértől

Révész Benjámin

1934–2005

Az én lelkipásztorom

„És a tűz után egy halk és szelíd hang hallatszék.”

1Kor 19:12

Láttam az igét sas-szárnyon repülni,
Elzúgni izzó Illés-szekeren, –
Dóm-lelkek pillér-berkeit bejártam,
Testté az Ige mégse lett nekem.
Gyönyörködni jártam a templomokba,
Mint a hangversenyekre, tárlatokra,
A lelkem minden szent beszéd után
Csak muzsikával, képpel lett tele,
A nagy poézis fergeteg-szele
Az építő szó boltíve alól
Süvöltve tört ki, s úgy markolt belém.
Csak ezt lestem, csak erre vártam én.
Égett a szívem pogány csipkebokra,
Szent szél szította szándéktalanul, –
A láng szomjazta a forgószelet,
S a tűzből született egy költemény
A „Christi imitatio” helyett.
Jöttek ragyogó s zordon vértzetben,
Jöttek óriás prédikátorok,
És ostoroztak, és égbe ragadtak, –
Csak ezt a szócskát: „én bűnös vagyok”,
Nem bírták velem úgy értetni meg,
Ahogy Te tetted, én „kicsi papom”,
Általad lett a templom menedékem,
És vigasztalásom és otthonom.
És Te tetted, hogy megérttem én,
Hogy mégis több az Evangélium,
Több, mint a leggyönyörűbb költemény.
És Te tetted, hogy fordulok magamba,
S a szent vacsora után legalább
Jobban vigyázok tettemre, szavamra.
Te tetted, ha türelmesebb vagyok,
Tudván: nagy dolog a kicsi dolog.
Ledobhatatlan keresztet alatt
– Ezt is Te tetted – már meghajolok.
Te tetted ezt, – a bús nevelő-évek,
Szakadások, törések, temetések
Csupán a segítségedre siettek.
És látod, látod: ezt ismét Te tetted,
Hogy bennem lassan életté remegnek
A szók: „Kegyelem és béke nektek.”

Reményik Sándor

Szokatlanul nagy tömeg gyülekezett 2005. október 13-án, csütörtökön délután a Rákospalotai Köztemetőben 2 óra 15 perckor kezdődő gyászszertartásra. A szó szoros értelmében feketéllett a ravatalozó környéke, a szívekben azonban béke és nyugalom honolt, mert tudtuk, hogy testvérünk csak megelőzött bennünket. Ez a békeesség áradt az özvegyről és a családtagokról is, akikkel jóval a szertartás előtt válthattam pár szót. Ibo-lya készült a búcsúzásra. Többször be-

Almási Mihály lelkipásztor imádkozott, majd Lőrík Levente lelkipásztor 1Kor 15 alapján szólt a feltámadás bizonyosságáról.

A búcsú legnehezebb perceiben fölharsantak a „trombiták”, és a Központi Énekkar énekei vigasztaltak bennünket.

A gyászoló család

Koszorúkkal sokasága borította be a sírhantot. (Háttérben: Lőrík Levente és dr. Almási Mihály)

szélttem vele férje állapotának rosszra fordulása után, és mindig az Úrtól kapott erőről és békéről tett bizonyosságot. Ez a temetés egyszerű és mégis különösen emelkedet baptista gyászszertartás volt, főleg és képmutató szavak nélkül, méltó az Úrhoz és méltó az elköltözött hűséges szolgálóhoz.

A ravatalozóban Marsal János lelkipásztor, a küzdőtárs imádkozott, majd Hetényi Attila lelkipásztor Pál apostol szavait idézte: „Mert én immár megáldoztatam, és az én elköltözésem ideje beállott. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: Végezetre eltétem nekem az igazság koronája, melyet megad nekem az Úr ama napon, az igaz Bíró; nemcsak nekem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az ő megjelenését.” (2Tim 4:6-8). Szólt nemcsak az elköltözött testvérről, szolgatársról, a nemes harcot harcolóról, hanem a még úton, versenypályán küzdőkhöz is, a még harcolókhöz. A nekrológót Papp János testvér olvasta föl, akit rokoni szálak is fűztek az elhunyt lelkipásztorhoz.

A hatalmas tömeg (becslések szerint több mint 1000 fő) a gyászoló család után csendben vonult a sírhoz, ahol

A koszorúkkal borított sírhant mellett dr. Zolcsák Ottó testvér mondta el nagy átéléssel Reményik Sándor: Az én lelkipásztorom c. versét. A verset e lap hasábjain közöljük.

Révész testvér élete és szolgálata közzismert. Megalkuvást nem tűrő módon ragaszkodott az Igéhez. Féltő szeretettel, aggóva figyelte azokat a folyamatokat, amelyek nem csak szerinte, de sokak szerint legalábbis megkérdőjelezhetők, amelyek a közösség megerősödése helyett széthúzást eredményeznek. Féltette az ifjúságot. Sokat imádkozott a fiatal lelkipásztorokért. Aggodalma nem egy tapasztalatlan ember keserűségéből fakadt, hisz egyházvezetőként a misszió szervezése volt a feladata, hanem éppen mélységes tapasztalatokon nyugodott. Életrajza megtalálható a Békehírnök október 30-i számában.

Lapunk előző számában még reménykedve kértük az olvasókat, hogy imádkozzunk Révész Benjámin testvéért. Most azt kérjük, imádkozzunk a gyászoló családjáért! Azért, hogy a Jó Pásztor vezesse őket füves réteken át az Élet forrásához napról napra. Szívünk teljes szeretetével kívánjuk ezt.

Almási Mihály

HIT ÉS KULTÚRA DEG

Jótekonysági koncert volt Dégen a Festetics-kastélyban a helyi árvaház javára az Országos Műemlékvédő Egyesület kongresszusa keretében. A hangverseny fővédnöke volt gróf dr. Festetics László (Olaszország).

A koncert első felében felcsendülő romantikus műveket (Schumann, Schubert, Dvořák) Kodály és Bartók darabjai követték. Különösen nagy sikert aratott a hangversenyt záró nemzeti blokk, amit a fellépő művészek: dr. Hernádi Mária

Dr. Hernádi Mária énekművész és dr. Festetics László gróf a jótékonysági hangverseny után

A dégi Festetics Kastély-tó

énekművész és Pátkai Imre zongoraművész magyar népviseletben adtak elő. A koncert élvezetét az összekötő-ismertető szövegek tették teljessé, melyeket P. Horváth Ágnes, a Duna Televízió műsorvezetője tolmácsolt.

A koncert után a művészek meglátogatták az árvaházat, ahol hosszasan elbeszélgettek az intézet igazgatójával, Takács Árpáddal és a fővédnök dr. Festetics László gróffal, valamint a gyerekekkel.

BUDAPEST – BODÓ SZALON

George H. Walker, az Amerikai Egyesült Államok budapesti nagykövete és Szamosszegi Bodó Sándor festőművész

Amerikából hazalátogatott erre az alkalomra ifj. Bodó Sándor és felesége, Paula, kislányukkal, Ilya Ádámmal

Október 29-én este 6 órakor mutatta be közvetlen baráti körének, szakértőknek és a média képviselőinek Bodó Sándor testvér legújabb képeit. A 3x3 m-es nagyméretű olajképsorozat a magyar történelem kiemelkedő honvédő eseményeit ábrázolja. Az első trilógia témája: Eger sikertelen ostroma (1552), a második Buda visszavívása a töröktől (1686), a harmadik (még dolgozik rajta a művész) Buda visszafoglalása az 1948-as forradalom idején (1849). A különösen fontos és meleg hangulatú bemutatón részt vett az Amerikai Egyesült Államok budapesti nagykövete és felesége.

– am –

PÁKOZD

2005. október 15-én Pákozdon Szent Lukács-napi koncertre került sor 16 órakor a katolikus templomban, 18 órakor a Művelődési Házban. A koncerteken közismert baptista dallamok is felcsendültek. Itt is dr. Hernádi Mária és Pátkai Imre művészetében gyönyörködhetett a közönség.

– egy jelenvolt –

Dr. Hernádi Mária és ifj. Pátkai Imre a pákozdi hangversenyen

SZEGED – Alsóvárosi Ferences templom

Orgonaművész-tanári diplomahangverseny volt Szegeden október 25-én kedden este, diáktársak, családtagok és a Szegedi Baptista Gyülekezet részvételével. Vikorné Hajas Matild testvérünk hangversenyét hallgattuk. D. Buxtehude, J. S. Bach és mások örökség dallamai csendültek fel igen magas szintű előadásban...

Mindig öröm, ha közösségünk tagjai sikeresek, de külön öröm, ha a „MUSICA SACRA”, a szent zene művelésében jutnak ilyen magaslatra...

Csak gratulálni tudunk fiatal művészeknek, aki dr. Csanádi László professzor tanítványa volt, s akit Révész László testvér segített mesteri alapozással.

Tóka Szabolcs

BIZONYSÁGTÉTELEK

Újra bemerítési ünnepélyre készül a Pesterzsébeti Gyülekezet. Az idén már negyedszer! (Milyen jó dolog ezt írni! – a szerk.)

Október 30-án, a délelőtti istentiszteleten kilenc bizonyoságtétel hangzott el a gyülekezet előtt. Mindannyian örömmel beszéltek arról a döntésükről, hogy további életüket – tartson bármennyig is – Jézus Krisztus követésében szeretnék leélni. Nagy döntés ez! Mi, „régii” hívők, akik évekkkel, évtizedekkel ezelőtt álltunk a gyülekezet előtt hasonló elhatározással, tudjuk, hogy nehéz útra vállalkoznak mindazok, akik a keskeny utat választják. A Sátán nem nyugszik bele egy percre sem, ha elveszít látóköréből valakit. Állandóan kísért, és igyekszik visszaszerezni mindenkit. Az ellenállás pedig sokszor nehéz. Istenünk segítségével nélkül pedig lehetetlen! Kísérje a Mindenható Isten minden új (és nem új) megtérő életét, hogy életük végéig hűségesek legyenek, és elnyerhessék az örök életet!

Az istentisztelet utáni gyülekezeti tanácskozáson a bizonyoságtévek felvétele is megtörtént, a bemerítés pedig advent második vasárnapján lesz. Íme a bizonyoságtételek: – **M. D.** –

Taligás Tímea: Megtérésem története ott kezdődött, hogy hívő, szerető családba születtem, és kicsi korom óta járok imaházba. Emiatt mindig tudtam, hogy szeretnék bemerítkezni, és hogy majd egyszer be is fogok. Igyekeztem minden alkalmon ott lenni vasárnap, csütörtökön, ifjúsági alkalmon, énekórákon. A baj csak az volt, hogy sokszor csak kötelességből tettem mindezt, és csak testileg voltam jelen. Azt gondoltam, hogy ez bőven elég, és meg voltam ezzel elégedve.

Aztán később ez lassan megváltozott. Elkezdtem figyelni Isten igéjét és próbáltam megtartani. Egyre szívesebben jártam imaházba. Azzal a tizenhárommal jártam én is a törekvők órájára, akik májusban bemerítkeztek. Már majdnem én is elhatároztam magam, de ehelyett egy csomó kifogás mögé bújva megfutamodtam.

Az igazi elhatározásom Pócsmegyeren történt, ahol ifjúsági csoportunk szolgált. Az ige hirdetésben arról volt szó, hogy vegyük észre és figyeljük a jeleket. A körülöttünk pusztító, soha nem látott méreteket öltő természeti katasztrófák, betegségek, járványok, éhínség, mind-mind annak a jele, hogy Isten közel van. De, ha mégis tovább tartana a kegyelmi idő, mint azt most gondoljuk, mi akkor is halandók vagyunk, és soha nem tudhatjuk, mi történik holnap.

Rájöttem, hogy nem érdemes, és nem is szabad halogatni a bemerítkezést. És most már nem is szeretném.

Nagyon örülök, hogy döntöttem végre, és hogy advent második vasárnapján nem egyedül állok majd itt, hanem többen leszünk fehér ruhában!

Kovács Genovéva: Reformátusként jelentkeztem a Baptista Teológia Szociális Szakára két évvel ezelőtt. A bemerítésről semmit nem tudtam. Amióta itt tanulok, gyakran megszólított az Ige: „Most tehát miért késlekedsz? Kelj fel, merítkezzél be, mosd le bűneidet, segítségül híván az Úr nevét!” (Ap.Cs.22:16.)

Hosszú évek óta hiszem és vallom, hogy Jézus Krisztus meghalt az én bűneimért is. Ő, aki bűn nélkül való volt. Szeretnék jobban Hozzá tartozni, követni szeretném a felnőtt-keresztység felvételében. Meggyőződésem, hogy közösségem van Istennel, hiszen sokszor nevel engem, és akit fenyít, azt szereti. Velem van és én e közösséget szeretném szorosabbá tenni. Felöttem, hiszen már három gyermekem is felnőtt, s nekik is szeretném megmutatni, milyen jó Istenhez tartozni, Vele élni.

Szeretnék a Baptista Egyház tagja lenni. Két évvel ezelőtt olyan szeretettel fogadtak a Teológián, hogy úgy éreztem, hazaérkeztem. Jó érzés ott lenni, sok élmény ér, többek közt már beszélni is tudok a hitemről. Szeretnék hasznos tag lenni és szolgálni az Úrnak. Szeretnék hivatalosan is ide tartozni, ahova már évek óta járok, és mindig szeretettel, érdeklődéssel fogadnak. Jó itt lenni.

*„Tégy Uram engem áldássá,
Lelkedet úgy várom!
Tedd Te a szívem hálássá,
Hogy Neked szolgáljon!”*

Tóth Pál: Hívő családban születtem. Kicsi korom óta járok imaházba. Otthon és a vasárnapi iskolában sok bibliai történetet hallottam. Tudtam, hogy Isten teremtett mindent és Jézus azért jött a földre, hogy halálával megváltson minket. De személyessé csak akkor vált, amikor a nyáron részt vettem a Kegyelem Alapítvány által szervezett táborban. A hét témája: Válaszúton volt. Megértettem, hogy nekem is választanom kell a keskeny út és a széles út között. Jézust választottam és a keskeny utat, hogy a mennybe jussak. Az eddigi bemerítkezések is erősítettek döntésemben. Egy verssel szeretném befejezni bizonyoságtételemet:

Átszegett kezek

*Gyermek vagyok, Atyám az Isten,
Nevem felírva áldott, szent kezén.
Nem félek már semmitől itt lenni,
Jézusban gyermeke lettem én.
Boldogan hazám felé megyek,
Zengem a Bárány dicséretét,
Bűneimért átszegett kezek
A keresztről intenek felém.”*

Széll Dalma: Én hívő családban nevelkedtem. Szüleimmel minden vasárnap elmentünk imaházba. Kiskoromban nem annyira figyeltem oda az ige hirdetésre, de amikor nagyobb lettem, kezdtem odafigyelni. A bibliakörben is sok fontos dolgot megtanultam Isten igéjéből.

A füzérradványi táborban is többször voltam. Ez egy keresztyén tábor, ahol sokat tanultunk Istentől. Ott nagyon megérintett az Ige. Már akkor gondoltam rá, hogy szeretném én is Jézust követni, szeretnék megszabadulni a bűneimtől, és a mennyországba kerülni. Amikor ez év májusában tizenhároman merítkeztek be a gyülekezetünkben, úgy éreztem, itt az idő, hogy én is bemerítkezzek. Szeretnék úgy élni, ahogy azt Krisztus elvárja tőlem. És remélem, hogy sokan eljutnak erre a döntésre.

Széll Dávid: Én nem régen jutottam arra a döntésre, hogy követni akarom az Úr Jézust. Amikor 13-an merítkeztek be a gyülekezetünkben, akkor a testvéremmel, Dalmával elhatároztuk, hogy mi is be szeretnénk merítkezni.

Kicsi koromtól fogva hallottam Jézusról: a bibliakörben, az otthoni áhitatokon, a prédikációban sok történetet hallottam Jézus életéről. Tudom, hogy rosszaságom és bűneim miatt elvesztem, és büntetés vár rám. De Jézus szeret engem és meg akar menteni. Tudom, hogy Jézus meghalt értem is, és eltörli azt a sok rosszat, amit tettem. Megvalóítottam Isten előtt, hogy bűnös vagyok, és kértem, hogy bocsásson meg. Behívtam az életembe, hogy mindig velem legyen és vezessen. Már nagyon várom azt a napot, amikor bemerítkezünk.”

Széll László: A kérdés, hogy be akarok-e merítkezni és a döntés, hogy én is ezen az úton akarok-e járni, már régóta megszületett bennem. Csak még nem tudtam, hogy mikor fogom ezt ténylegesen is megvalósítani. Nem olyan túl régen még egy másik gyülekezetbe, a Nap utcába jártam, és nem igazán voltam vele tisztában, hogyan is működnek ezek a dolgok. De most látva ezeket a bemerítéseket, felbátorodtam, és tudtam, hogy lépnem kell, itt az idő.

Hívő szülők gyermekeként nem volt nehéz megbarátkozni a vallással, már kiskorom óta természetes volt számomra Isten létezése, kegyelme és szeretete. Tudtam, hogy majd tizenéves koromban be fogok merítkezni; tudtam, hogy én is bűnös vagyok, hogy Jézus értem is meghalt a kereszten. Jézust már egy ideje a szívembe hívtam, átadtam neki az életemet. Öszintén megbántam a bűneimet és törekedtem a tiszta, Isten szerinti életre. A gondolat azonban az utóbbi időben kezdett el leginkább foglalkoztatni: miért kell nekem bemerítkezni? Miért van erre szükségem? Miért kell majd fehér ruhában kiállnom az egész gyülekezet elé és bizonyoságot tennem a hitemről? Természetesen a Bibliában megvan rá a válasz. Két igeverset találtam, ami konkrétan kimondja, miért kell ezeket megtennem.

Az első: Jn. 3:5, miszerint „víztől és Lélektől kell új-jászületnünk”. A második: Róma 10:9, „Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból, akkor üdvözülsz.” Szájjal kell tehát bizonyosságot tennem a hitemről.

Innentől fogva már csak a bennem lakozó félelmet kellett legyőzőm, hogy hogyan fogok majd egyedül kiállni ide fehér ruhában.

1. Az utóbbi időben erre is volt példa, és ha az ember valamit őszintén akar, akkor ez nem akadály.

2. A törekvők óráján olyan szép számmal voltunk, hogy biztos nem kell ettől tartanom. Úgy-hogy minden kifogásom elúszott, egyenes lett számomra az út. Elkezdtem járni a törekvők órájára, és most itt vagyok, készen megtenni az első, de talán a legnagyobb lépést, elindulni egy új úton, az igaz úton.

Baka Dénes: Baka Dénes vagyok, 17 éves. Gyermekkorom óta járok imaházba, bibliakörbe. Szüleim és nagyszüleim kiskorom óta beszéltek nekem a Bibliáról és bibliai történetekről. Általános iskolai, és jelenleg középiskolai tanulmányaimat is egyházi iskolában végzem. Az igehirdetések eleinte még unalmasnak tűntek, nem figyeltem oda, inkább beszélgettem. 14–15 éves koromtól azonban rendszeresen odafigyelek az igehirdetésekre.

Először a „Menny kapuja, pokol lángjai” című darab megtekintése közben jöttem rá, hogy miért is fontos hinni Istenben. Barátaim, rokonaim szerepeltek a darabban, és így át tudtam érezni, hogy mi a különbség a menny és a pokol között. Ekkor még nem mertem elkötelezni magam az Úr mellett, féltélem voltam. De az idejülemi beszédek, a testvérek bizosságtételei és az ifjúsági órák nagy erőt adtak nekem, hogy döntsek az Úr mellett.

Azóta már minden este olvasok Bibliát és imádkozom az Úrhoz, hogy jó útra tereljen.

És még valami. Az idejülemi bibliaköri órák kb. 13-an lehettünk, ahol a jelenlévő fiatalok közül ketten nem fogadták még be az Urat a szívükbe. Az egyik én voltam. Ezen a bibliakörön a Lk. 19:10 igeverset vettük: „Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszetteket.” – Ekkor döntöttem el, hogy én is Jézust szeretném követni egész életemben.

Tóth Vilma: Hívó családban születtem Gyulán. Kicsi koromtól kezdve természetes volt, hogy járunk imaházba. Hátrányaim miatt nem foglalkoztam azzal, hogy bemerítkezzem, sőt, nem is jártam rendszeresen, fokozott fáradékonyságom miatt is sokszor a pihenést választottam. Néha eszembe jutott, amikor mások merítkeztek be, hogy én kimaradok. Sokszor lázadtam hiányos egészségi állapotom miatt, melyet hordoznom kell.

Az utóbbi időben egyre gyakrabban gondolkodom azon, hogy az életemben mennyi olyan dolog

történt, amely kizárólag Isten gondviselő szeretete által volt lehetséges. Hálát adok sok minden mellett azért, hogy több mint harminc éven át jó munkám, munkahelyem volt, ahol bár kezdetben többszörös erőfeszítéssel kellett bizonyítani azt, hogy helyt tudok állni a munkavégzésben, megbecsültek, és bár rokkantsági nyugdíjba kellett mennem állapotom romlása miatt, a mai napig jó kapcsolat maradt a munkatársakkal. Tudom, hogy Istennek végtelen szeretete, óvó kegyelme volt, hogy felemlt, és kiegészítette erőtlenségemet és hordozott védő karjaiban, amit nekem csak el kellett fogadnom. Látom azt, hogy egyetlen dolog fontos: hogy Istenre tudjam bízni az életemet, problémáimat, miközben igyekeznem kell újra és újra meglátni azt, hogy az Ő kegyelmében vagyok.

Szüleim már nem élnek, az öcsém külföldön él. Vannak szerető rokonaim, lelki testvéreim, akik az Úr eszközei. Kilátástalan helyzetemben nagynénemen keresztül Isten csodálatos módon megoldotta problémámat és erőtlenségünkben erőt adott, és olyan lehetőséget, amire nem is gondoltunk. Mély-séges hála van a szívemben hívó szüleimért, szerető rokonaimért, a gyülekezetért, Isten minden áldásáért, az erőért, hogy ha időnként fizikailag nagyon gyengének is érzem magam, ad erőt a továbbiakhoz, és megerősít.

Szeretnék bemerítkezni, ily módon is a gyülekezethez tartozni és egykor a mennyszágba kerülni, mely nagy kegyelem. Tudom, hogy Jézus értem is meghalt a keresztfán.

Bacsó Noémi: Pócsmegyeren döntöttem el az ottani hálaadó napon, hogy az életemet a keskeny úton járva szeretném tovább folytatni és bemerítkezem. Timivel együtt döntöttünk így, ami megkönnyítette a helyzetem. Misi bácsi éppen arról prédikált, hogy nemsokára eljön értünk az Úr, az utolsó időket éljük, ezt a szülési fájdalomként sűrűsödő katasztrófák, járványok stb. is alátámasztják. Kicsit megijedtem és arra a döntésre jutottam, itt az ideje, hogy elkezdjek úgy élni – vagy legalábbis törekedjek rá –, ahogy Isten elvárja tőlem és bemerítkezzem. És szeretném elnyerni az örök életet!

Néztem a pócsmegyeri imaház falán függő keresztet, amire pont úgy esett rá a fény, hogy a jobb oldala világosabb, a bal oldala pedig sötétebb volt. És tudtam, hogy a bemerítésem után is ugyanúgy lesznek sötétebb és világosabb oldalai az életemnek, ahogy előtte is voltak, de ez nem tartott vissza az elhatározásomtól.

Először akkor kezdtem el foglalkozni ezzel, amikor májusban tizenhárman döntöttek az Úr mellett és bemerítkeztek. Nagyon meghatott ez az alkalom.

Szeretnék olyan lenni, mint a nagypapám, akit hatalmas szívvel áldott meg a jó Isten, és amikor Róla beszél, a levegő megtelik szeretettel.

Szeretnék bemerítkezni advent második vasárnapján, és remélem, hogy a döntésemmel másokat is tudok ösztönözni erre a lépésre.

**a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapjából
(Szeretet-Szolgálat, 2005. november)**

Fotópályázat

Előző számunkban kiírt pályázatunk kapcsán jelentetjük meg ezt a képet, amelyhez a be-
küldő a következő szöveget mellékelte: „1931. 09. 10. Róza néni Tahiba megy. Róza néni
(Bányai Ferencné), Vass Bözsi, Győri Mancsi, Ács Ilonka, Csillai Mancsi, Körössy Mancsi,
Tóth Marika, Martin Margit, Berki Mariska, Zatykó László. Nyilván egy csoportjelenet sze-
replőit látjuk itt együtt. Arról pedig, hogy a kép Pesterzsébeten készült, nem csak Bányai
Ferencné neve tanúskodik, hanem a többi is. Zentai (Zatykó) testvér – aki még él, elmond-
ta, hogy a jelenet előadását nagy örömmel fogadta a konferenciázó gyülekezet Tahiban.

MILYENEK AZ ANGYALOK?

Sokszor gondoltam gyermekkoromban az angyalokra. Leginkább az őrzőangyalok szerepeltek a képernyőmon, mert az ágyam felett egy képen egy keskeny pallón őrzőangyal vezetett át egy gyermeket. Hatalmas szárnyai hihetővé tették, hogy nagy magasságból érkezett.

A hírnök angyalokról is eleven képet alkottam azon a karácsonyon, amikor – utoljára – békés, boldog ünnepet tarthattunk. Ez 1943-ban volt. Együtt álltunk a karácsonyfá alatt pici szobánkban apu, anyu, a testvérem és én, meg egy igazi angyal. A szőke, rózsaszín ruhás jelenség úgy megijesztett, mint Betlehemben a pásztorokat, pedig ő csak a Fekete néni lánya volt. Az angyalképet róla mintáztam egész életemre.

Az angyalok szőkék, dundik, fehér bőrűek és rózsaszín ruhában röpködnek a levegőben – vontam le a saját gyermeki következtetésemet. Sok kis preselt kép támasztotta alá a feltevést. Abban az időben a „jó” gyermek, a vasárnapi iskolában jól forgolódo gyermek ilyen jutalmat kapott. Angyal kitárt szárnnyal, angyal felhőkön ülve, angyal a betegágynál levegőzve, úton, hídon védelmező égi jelenség.

Ez a kép mélyen ivódott a gondolatvilágomba, és úgy tűnt, ott is marad, amíg élek. Szerettem az angyalokat. Hittem, hogy segítenek.

Már néhány évtized eltelt, a gyermekkori emlékeimet halvány köd kezdte elfedni, amikor érdekes dolog történt. Karácsonyra üdvözetek érkeztek – én is írtam sokfelé sokaknak –, és az egyikben etióp angyalok hirdették Krisztus születését. Fekete göndör hajuk bodrozódott, óriási fekete szemük és fekete szárnyuk volt. A bőrük sötétkeol. Villámcsapásként érte az addigi angyalfogalmait. Mégis volt egy átvezető a két ellentétes kép között. Ez maga Kerttu volt, a finn misszionáriusnő, aki egész életét az etióp gyermekek tanítására, hitbéli növekedésére szánta. Még a csöppnyi keresetéből is a kis fekete lurkóknak veszt élelmet. Csak szeret, csak véd, csak ad, csak tanít, mint igazi küldött, mint egy igazi angyal, szőke,

vagy már inkább hófehér hajjal. A képet jól ettettem, valamiért igen értékes lett a számomra. Olyan kérdéseket vetett fel, hogy azért jelenítjük meg az angyalokat a saját színeinkben, mert mi is szeretnénk olyan szolgálattéző lények lenni, mint ők? Az is eszembe jutott, hogy Isten üzenetét, szeretetét, jóságát csak hozzánk hasonló lények közvetíthetik, mert őket fogadjuk el, az ő nyelvüket értjük meg, ők ismerik a szokásainkat és a hagyományt. Etiópna, etióp; kínainak sárge.

Pár év múlva az Egyesült Államokban tanítottam magyar nyelvet, és tanítványaim között néger gyerekek is voltak. Az iskola összes tanulóval együtt be-

kapcsolódott a kétnyelvű programba, ami sok előnyt jelentett számukra. Így került Tracy, Jennifer, Chris és számos fekete bőrű gyermek a magyarórára. Remek ritmusérzékkel, csodás kiejtéssel ők lettek a legjobbak magyarból. A „ty”, a „cs”, a „gy” kiejtése semmi gondot nem jelentett és az „r”-t is tisztán ejtették. Öröm rájuk gondolni!

A fekete gyerekek szívesen tanultak nálunk, szeretjük őket, és sokszor állítottuk példának a kiejtésüket, az éneklésüket. Más jele is volt az elfogadó szeretetünknek. Az az iskola a Mexikói-öböl körzetében volt, az udvart nem kavicsal, hanem kagylóhéjjal szórták fel. A tanterem előtt járda húzódott, azon lehetett járni, az udvaron veszélyes volt, mert a cipő talpát elvágta az éles héj. Jennifer bozontos fejcskéjével belelépett vagy esett a kagylótengerbe és megsérült. A lábszárából jókora darabot megvágott a kagyló. A kislány vérzett és üvöltött a fájdalomtól. Senki nem tett érte semmit.

Akkor mentünk órát tartani, felvettük a gyermeket és a magyar irodába vittük. Elsősegély után az édesanyjának telefonáltunk, aki hazavitte. Másnap reggel az összes fekete diák egy csapatban ott állt az irodánk előtt, és amikor megérkeztünk, kórusban mondták: „Köszönöm, tanító néni!”

Az etióp angyalok képe kísértett közelről.

Azon a karácsonyon magyar karácsonyi ünnepet készítettünk elő, éneket tanultunk, igeverset mondtunk, a kislányoknak angyalruhát, a kisfiúknak pásztorgúnyát varrtunk. Azt terveztük, hogy az angyalok a „Mennyből az angyal”-ra libegnek be és ők is énekelik kevéske mozgással kísérvé. A fiúk a „Pásztorok,

pásztorok” kezdetű énekre botos dübörgéssel vonulnak fel, és énekelnek. Szépen haladt a munka.

Chris, a néger kisfiú, aki első osztályba járt, odaállt mellém, és azt magyarázta, hogy ő nem akar pásztor lenni, hanem angyal. Igaz, hogy ő fiú, de az angyalok lehetnek fiúk is. Nehezen akartam belemenni, de mindennap unszolt. Egy mesekönyvvel bizonyította is állítását. Végül ráálltam, hogy fehér ruhácskában jelenjen meg ő is az ünnepen. Végtelem boldog volt.

Az utolsó éjszaka elromlott minden.

Egy helybeli lakos életveszélyesen megfenyegetett minket, ha az ünnepeken fekete pásztorok és etióp angyalok is szerepelnek. Az iskolavezetés lefűjta a másort. Szegény kis Chris, nem lehetett angyal!

Talán nem Albany-i angyalok hirdették a karácsonyi örömhírt Albany-ban, mint ahogy a betlehemi angyalok a betlehemi mezők felett? Lehet, hogy abban a faluban fehérek az angyalok, vagy kellett volna sötétbőrűnek is szárnyakra kapni? Oly sok év telt el a betlehemi éjszakától, a rideg, elutasító vendéglátók szavától, az istállóba szoruló Istenfia születésétől, hogy már azt sem tudjuk, járnak-e angyalok a földön.

Milyenek hát az angyalok? Chris-arcúak, bájos feketék, vagy Kerttu-bőrűek, világítóan hófehérek, vagy színük-sincs, arcuk-sincs csupaszívek, akik meg tudják mozdítani egy iskola „keményvonalas” seeregét?

Ezen az ünnepen képeslapot küldtem régi iskolámba, Albany-ba és Kerttunak, aki Finnországban éli idős napjait. Arany angyalt ragasztottam kék papírra. Az Úr Jézus visszajövetelét hirdeti az angyal a képen az alatta levő igeverssel. Mindketten érteni fogják. „Dicsérjétek Istenünket, ti szolgálai mindnyájan, akik félték őt, kicsinyek és nagyok.” (Jel 19:5/b)

És utoljára fehér ruhába öltözött dicsérjük az Urat és nem fog számítani semmi más, csak a rajtunk levő Bárány vére és a minket követő cselekedeteink értéke.

Frittmann Lászlóné

FELHÍVÁS! Karácsonyi csoportjelenet

Karácsony táján sokszor sok gyülekezetben gondot jelent, hogy elfogadható csoportjelenetekhez jussanak a gyermek-bibliakörök. A Jó Pásztor Szerkesztősége szívesen küld kérésre ilyen csoportjeleneteket, azoknak, akik azt kérik.

Elérhetőségünk:
Jó Pásztor Szerkesztőség,
1751 Bp. Pf. 279.,
Tel.: 06-20-886-0712

*Találkoztál-e már angyallal?
Írd le az esetet!*

GYERMEKREJTVÉNY

A mostani kérdések a Jézusra vonatkozó próféciákhoz, illetve Jézus születéséhez kapcsolódnak.

1. Ki mondott jövendölést Jákób csillagáról, Izráel királyi pálcájáról? Milyen körülmények között?
2. Melyik próféta jövendölte meg, hogy Jézus Betlehemben fog megszületni?
3. Milyen birodalom uralkodott Izráel felett Jézus születésekor?
4. Ki volt az uralkodó, a negyedes fejedelem és a szíriai helytartó?
5. Hol élt József, és milyen alkalomból utazott József Betlehembe?
6. A 12 izráeli törzs közül melyikből származik Jézus?
7. Mit jelent az Immánuel szó?
8. Fel tudod-e sorolni Jézusnak a Bibliában megemlített családtagjait?
9. Találkoztak-e a napkeleti bölcsek Heródezzel?
10. Járt-e Jézus Egyiptomban?

Beküldési határidő: 2005. december 31.

Az októberi rejtvény helyes megfejtése:

1. Elizeus szántott, tizenkét iga ökör volt előtte – 1Kir 19:19.
2. Elizeus kopasz volt, a gyerekek is emiatt csúfolták – 2Kir 2:23.
3. Az arámok elmenekültek, mert azt hitték, hogy megtámadják őket. – 2Kir 7:6.
4. Vadtők – II.Kir 4:39.
5. Elizeus szolgája Géházi, és a veszte a kapzsisága lett – 2Kir 5:20-27.
6. A prófétatanítványoknak egy kölcsönkapott fejszójuk volt – 2Kir 6:1-7.
7. Az arámi rablócsapat Dótánban nem ismerték fel a helyszínt – vaksággal lettek sújtva – és Samáriában kötöttek ki. – 2Kir 6:18-23.
8. Naamán az arámok királyának hadseregparancsnoka volt. – 2Kir 5:1.
9. Naamán Elizeus tanácsára megfürdött hétszer a Jordánban. – 2Kir 5:10.
10. A megsokszorozott olaj árából az asszony ki tudta fizetni az adósságát, és nem vették el gyerekeit rabszolgának. – 2Kir 4:7.

A megfejtést beküldték:

Ifj. Cserepka Pál (Csörög), Nagy Réka (Bp.), Tóth Pál Mátyás (Bp.), Széll Dávid (Bp.), Somogyi Ádám (Bp.), Baka Dorián (Bp.), Széll Áron (Bp.), Horváth Krisztina (Bp.), Lovász Debóra (Bp.), Andrásik Johanna (Hajdúszoboszló), Nagyapáti Péter (Baja), Óvári Péter (Békéscsaba), Török Dávid (Debrecen), Tarcsi Dániel és Boglárka (Berettyóújfalu), Makra Zsolt (Bp), Kovács Áron (Pócsmegyer), Szabó Dávid (Bp), Jámbor Dávid és Ádám (Debrecen), Lami Rebeka (Tuzsér), Frank Áron (Berettyóújfalu), Ábrahám Sára (Göd), Andrásik Márk (Szöd).

Gratulálunk! A jutalmakat postán küldtük el.

Szép rajzot küldtek:

Nagyapáti Péter (Baja) Nagyapáti Eszter (Baja) Nagyapáti Anna (Baja), Török Dávid (Debrecen), Jámbor Ádám (Debrecen), Szarka Gergő (Budapest).

NAPSUGÁR HÍREK

Köszönet az 1%-ért.

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány (Adószáma: 19175955-1-13) ezúton is szeretné megköszönni mindazok segítségét, akik jövedelemadójuk egy százalékát az alapítványnak ajánlották föl. A 2003. esztendőre vonatkozó (2004-ben átutalt) összeg 383 326 Ft volt, amelyet részben rászoruló gyermekek segélyezésére fordítottunk, részben a 2005-ös esztendő programjaira tartalékolunk – a Kuratórium döntése szerint.

Egyéb adományokból gyógyszer, ruhaneműt, cipőt és élelmiszert, valamint készpénzt juttatunk Kárpátaljára magyar baptista gyülekezeteknek. Az APEH előzetes jelentése szerint a 2004-es esztendőben fölajánlott összeg 445 755 forint. Ennek átutalása a napokban esedékes, így már a karácsonyi segélyezéseknél fölhasználható.

Hűséges támogatóink életére Urunk gazdag áldását kívánjuk.

Mit adnánk az Úr Jézusnak?

(Kicsinyek mondják)

Én a kispárnámot hoztam,
Puha, kerek forma,
Neked adom, fejecskédet
Ne nyomja a szalma.

Én pedig a cumikámat
Ajánlom fel néked.
Ezzel mindig jól elalszol,
Nem érzed az éhet.

Van nekem egy kedves babám,
Rebekának hívják.
Átadom, hogy játszhasz vele.
Viseld szépen gondját.

Van nekem egy játék-autóm,
Legyél vele boldog!
Ha nagy leszel, alakítsd át,
S nem kell gyalogolnod.

Én egy tábla csokit hoztam,
Mogyorós és édes.
Józsefnek is adj belőle,
Hogy ne legyen mérges.

Én a nagypapámtól kaptam
Ezt az ügyes sípot.
Ha egy csöppet megerősödsz,
Fújjad, ahogy bírod.

Van nekem egy pár jó kesztyűm,
Bunda a bélése.
Húzd fel kicsi kezecskédre,
Hogy ne fagyjon kékre.

Én pedig a sapkám adom.
Húzd jól a fejedre.
Ha ez rajtad van, nyugodtan
Fütyülhetsz a télre.

Mindenünk megosztjuk véled,
Jézusunk, Királyunk!
Fogadd kicsi szívünket is,
Mindig maradj nálunk!

Gerzsenyi Sándor

JÓ PÁSZTOR KARÁCSONYI AKCIÓ

**Adományokat várunk
tűzifára és kályhákra
rászoruló nagy családok részére.
A csekkre kérjük ráírni „Tűzifa”.
Budapestről
jó állapotú szenes kályhákat
is elfogadunk.**

Beszámoló a Jó Pásztor Alapítvány munkájáról

Az év végéhez közeledve illendő dolognak tartjuk, hogy néhány sorban beszámoljunk Kedves Olvasóinknak alapítványunk munkájáról.

Lapunk első száma 2004 júniusában jelent meg. Néhány beszédes adat: Szerkesztőségünk már ebben az évben 297 levelet kapott az olvasóktól. Hűséges levelező munkatársunk 694 levelet írt.

2005-ben november 5-ig 673 levelet kaptunk és 1651 levelet írtunk.

Mindazok, akik sikeresen fejtették meg a rejtvényeket, jutalmat kaptak, de azok is, akik adománnyal támogatták munkánkat.

Eddig összesen 60-féle könyvből 718 darabot ajándékoztunk. 16-féle evangéliumi iratból 3500 darabot. 50-féle igés lapból és könyvjelzőből 480 darabot, 6-féle videokazettából 705 darabot. Ezen felül kérésre küldtünk igehirdetéseket (kazettán); gyermekkönyveket, matricákat, ceruzát, tollat, színezőt, vonalzót stb. – kiegészítő ajándékként gyerekeknek.

A Jó Pásztor 2500 példányban jelenik meg, és amint köztudott, kérésre mindenkinek ingyen küldjük. Az Úr eddig olvasótáborunk önzetlen adományaiból lehetővé tette a megjelenést. Lapunk és misszióink – épp úgy, mint az életünk – az Ő kezében van, de a munkát – amit minden munkatársunk és írónk ingyen, szeretetből végez – tőlünk várja Megbízó Urunk.

Csodáljuk Isten gondviselését, Akinek bizonyára terve van Alapítványunkkal, hisz a Testvéreket arra buzdítja, hogy támogassák ezt a missziót. Köszönjük, köszönjük! Az olvasói levelek jelzik, hogy sokan igénylik és értékelik a küldött ajándékkönyveket, kazettákat is.

Szeretettel kérjük Mindazokat, akik szívükön viselik az evangélium terjesztésének ügyét, hogy támogassák továbbra is munkánkat, amelyről hisszük, hogy „nem hiábavaló az Úrban”.

Dr. Almási Mihály

BÖRTÖNLEVELEK

Eltelt egy hónap és én csak most írok. Stabilizálódott helyzetem. Dolgozom, és ez azt jelenti, hogy itt maradok Budapesten a Venyige utcai BV. Intézetben. Sikerült beilleszkednem – ami nem volt nehéz –, mert zárkatársaim közül is van keresztyén, és aki nem az, az is olvasó már az Írást. Munka után sokat beszélgetünk, próbálunk egymástól tanulni, megpróbálunk másokat is bevonni a beszélgetésbe, és néha látjuk, hogy az, aki konok tagadó, már úgy érzi, hogy a Hit nem is fáj. Sokan elcsodálkoznak, hogy a mi zárkánk mindig vidám, itt beszélnek az emberek egymással, és szeretet árad szét. Esténként néha úgy néz ki, mint egy menekülttábor, mindenki idejön, kiönti szívét, bánatát, és úgy megy el, hogy maga is csodálkozik, hogy honnan ez a szeretet, mely legyőzte az ő gyűlöletét, mely szétörte bánatát és magával viszi a meleget és a békességet. Természetesen tudom, hogy ezek

részeredmények, de itt bent, ahol a bűn és a gyűlölet, a bosszúállás gyökeret vert, eredmény, mert lehetőséget ad a választás felismerésére. Sokaknak az a legnagyobb gondja, hogy azt sem tudják, van választás, illetve ha hallanak Jézusról, akkor megijednek, mert nem akarják, hogy legyen szívük – és annyira nem akarják, hogy már nincs is –, pedig a szeretet befogadásához, adásához az nélkülözhetetlen. Szombatonként járunk igehirdetésre evangélikus börtönmissziósokhoz, két nagyon kedves idős testvér jár. Örülök, mert szükségem van feltöltődésre.

Hiányoznak a Testvérek, akik között egyre több ismerősöm és barátom lett. Köszönöm a világosságot, mely az igehirdetésekből teljedett ki. Köszönöm a Gyülekezet türelmét, szeretetét és hitét, hogy ilyen szélsőségesen bűnös életút után befogadtak!

Budapest, 2005. 09. 24.

D. I.

JÓ PÁSZTOR HÍREK

Köszönet az 1%-ért!

Köszönjük támogatóinknak, hogy már működésünk első évében is támogatták a Jó Pásztor Alapítványt jövedelemadójuk 1%-ával. A 2004-es esztendőben ez az összeg az APEH előrejelzése szerint 396 191 forint, amelyet a Jó Pásztor további megjelentetési költségeire, valamint egy gyermekotthon támogatására fordítunk.

Szerkesztői üzenet

Ezúton is szeretnénk megköszönni Kedves Olvasóinknak, hogy adományukkal támogatták alapítványunk munkáját. Néhányan megküldték adószámukat, nekik a megfelelő időben küldeni fogjuk adócsökkentő visszaigazolásunkat.

Szeretettel kérjük azon adományozóinkat, akik adócsökkentő tényezőként tudják érvényesíteni az alapítványunk részére befizetett összeget, szíveskedjenek **adószámukat** velünk írásban közölni, ha lehet még ez év folyamán, december 31-ig bezárólag.

Levélcím: 1751 Budapest, Pf. 279

Fax: (06-1) 283-1413

Az adóbevallásnál felhasználható visszaigazolást 2005 január végéig postázzuk.

Hálával gondolunk azokra a Testvérekre, akik segítik munkánkat, és lehetővé teszik a Jó Pásztor rendszeres megjelenését, és azt, hogy olyan testvérekhez is eljusson háttáron innen és túl, akik nem tudnak hozzájárulni a költségek fedezéséhez. A „Jó Pásztor”-t ezután is ingyen küldjük mindazoknak, akik kérik. Adományokat szívesen fogadunk az Úr iránti hálával és az adakozók felé való köszönettel.

A „Jó Pásztor”-t mindenkinek ingyen megküldjük, aki azt kéri. Lapunk célja az evangélium terjesztése, a közösség összefogása. Ezért közlünk minden korosztály számára írásokat, rejtvényt, éneket, verset, biznyságtételt, bibliai tanítást. A lap 2500 példányban jelenik meg. Mind az előállítás, mind a postázás költsége tetemes, amelyek fedezésére szívesen fogadunk adományokat. Minden munkatársunk ingyen, szeretetből dolgozik. Missziós céllal több példányt is küldünk azoknak, akik azt kérik. Isten áldása kísérelje Olvasóink és Támogatóink életét!

A szerkesztőség

KARÁCSONYI KÖNYVAJÁNLÓ

Újszászi Benyó Illés:

Repedezett nád

Több mint 50 évvel a „Magvető” kiadás után adjuk a Kedves Olvasók kezébe Újszászi (Benyó) Illés baptista lelkipásztor író egyik első elbeszélését. A „Repedezett nád” magáért

beszél, nem szükséges ajánlani. Aki pedig írta – nem egészen 20 esztendő lelkipásztori szolgálat után – fiatalon, 54 évesen költözött az örök hazába. Újszászi Illés is dr. Somogyi Imre fölfedezettje volt, mint sokan mások. 1948-tól a Noszvaji Körzetben, 1953-tól Rákospalotán, 1960-tól Székesfehérvárott volt lelkipásztor. Derűs optimizmusa, humora, szeretete és igazságossága az Úrral való szoros közösségből táplálkozott. Mintegy három-száz írása jelent meg.

Az 1960-as évektől már nem publikálhattott. A hazahívó szó az elhurcoltatás elől menekítette az égi honba. Temetése 2000 hívő néma főhajtása volt a hitvalló lelkipásztor korporsója mellett, és demonstráció is az 56-os forradalom után kibontakozó új keresztyénüldözéssel szemben. Kovács Imre lelkipásztor, akkori egyházelnök a gyászszertartás alapigéjéül a 2Kir 2:11-et választotta, nem véletlenül: „Íme egy tüzes szekér tüzes lovakkal elváltatja őket egymástól, és felméne Illés a szélvészben az égbé.”

A Repedezett nád című, fordulatokban gazdag elbeszélés bepillantást enged két rossz sorsú ember megtérésének körülményeibe. Ugyanakkor végig kísérhetjük egy hívő fiatal lángoló szolgálatkésztségének próbákkal teli küzdelmeit.

Kívánom, hogy Isten Lelkének ereje járja át az Olvasók szívét úgy, ahogy tette ezt annak idején az áldott életű és emlékéül Szerzővel!

Ára: 290 Ft – postaköltséggel együtt (40 oldal, színes borítóval)

Dr. Almási Mihály:

Kegyelem minden

Idézzük dr. Gerzsényi László tv. írását, amely a Békehírnök 2005. szeptember 18-i számában jelent meg:

„2005-ben, iskolakezdekéskor vehettük kézbe dr. Almási Mihály lelkipásztor testvér legújabb, a Kegyelem minden című hatalmas (csaknem 800 oldalas) művét. A rendkívül izléses formában, a Jó Pásztor Alapítvány kiadásában megjelent – a Galileai-tenger egy kora hajnali képével a borítóján –, gazdagon illusztrált könyv több mint az úgynevezett híres emberek memoárja. Ez az írásmű nemcsak az eddig nem ismert, érdekesítő események mögé enged bepillantást, hanem egy kis szelvényben feltárja Isten kegyelmének munkáját egy család, több gyülekezet, a magyarországi baptista közösség, valamint az egész világot felölelő egyetemes egyház történetében.

A könyv alcíme ez: Önéletrajzi írások, magyarság- és családtörténeti jegyzetek, egyház- és missziótörténeti adalékok. Már ebből a néhány kifejezésből ízelítőt kapunk a könyv várható értékeiből és gazdagságából, és szinte előre megfogalmazódik bennünk az afölötti bensőséges öröm, hogy íme, „Almási testvér a mi világunkat, a mi nemzetünket, a mi lelki közösségünket, a mi problémáinkat, a mi megváltásunkat és a reánk mindnyájunkra áradó isteni kegyelem művét mutatja be”. Nagy vonalakban a könyv tartalma így összegezhető: Az Almási család története; ifjú Almási Mihály élete a gyermekkor, iskoláskor és a lelkipásztori szolgálatra való felkészülés éveiben; az eddig megtett út a lelkipásztori szolgálatban; közegyházi szolgálatok; külmiszió az Egyesült Államokban és a határon túl élő testvériség között; alapítványok; a baptista egyház jövője.

Lehetséges, hogy a könyv olvasója majd meglepetéssel állapítja meg, hogy Almási Mihály testvér „túlságosan” mély betekintést enged saját lelkébe, örömeibe és bánataiba, amiket a rendkívül változatos életpályán bekövetkezett kívánatos és nemkívánatos események váltottak ki belőle. Ezt tekintjük ugyanúgy a kegyelem munkájának, mint azokat a „látvá-

nyos” vívmányokat, amiket emberi erővel sohasem érhetett volna el sem Almási Mihály testvér, sem senki más a mai időben. A vallok másoknak tűnő részletek megdöbbennek bennünket, és fölvetik azt a kérdést, hogy mi miért nem merünk őszintén szembenézni magunkkal akkor, amikor mennyei Atyánk mindent tud rólunk, sőt sikereinket és kudarcainkat egyaránt bölcsen és szeretetével ítéli meg már most, földi életünk folyamán, végül pedig majd a nagy számadás napján.

Baráti megjegyzésemet is közlöm az előbb említettek jegyében: „Almási Testvér, Isten jót hozott ki a könyvedben »Kiülönös választás«-ként leírt eseménysorozatból, akárcsak az ószövetségi József rabszolgának való eladásából. József, az Úr Jézus Krisztus nagy ószövetségi előképe így összegezte életét: Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van... (1Móz 50:20)...”

*

„Ez a könyv üzenet lehet fiataloknak és időseknek, érkezőknek és távozóknak, hívőknek és hitetleneknek, azoknak, akik megtalálták Krisztust, és azoknak, akik keresik.”

Ára: 4400 Ft (+600 Ft postaköltség) (Keménytáblás, 783 oldal, 250 fekete-fehér és 300 színes fényképpel)

MINDKÉT KIADVÁNY SZÉP ÉS HASZNOS KARÁCSONYI AJÁNDÉK!

A könyvek megrendelhetők a Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálatnál, 1751 Budapest, Pf. 279, vagy a 06-20/886-0712-es telefonszámon, illetve személyesen is átvehetők az alapítványnál.

Olvasóink írják

Köszönöm, hogy részemre megküldték az újságot. Igen nagy érdeklődéssel olvasom a cikkeket és külön örömöm szolgálja a keresztrejtvény, amely arra ad alkalmat, hogy gyakran forgassam a Bibliát, amire igen nagy szükségem van, hogy ismereteket szerezzek. (Komló)

Köszönöm, hogy ránk is gondolnak, akik szeretünk rejtvényt fejteni. Hálás szívvel üdvözlöm önöket. (Dunaújváros)

Mindig örömmel várom és olvasom ezt az értékes lapot. Hálás vagyok az Úrnak a bizonyítételekért, élettörténetekért, ezek által gazdagszom lélekben, Isten dicsőségére. Örömmel fejtem meg a keresztrejtvényt is, ami által bővül a bibliaismeretem. (Nagykőrös)

Üdvözlöm a testvéreket, és kérem a jó Istent, hogy az Ő drága Igéje hirdetéssé mindenfelé, hogy sok lélek megtalálja a Mindható és alkotó Istent. (Kiskőrös)

Nagyon szeretem a rejtvényeket, és örömömről szolgál, mi-

kor kész vagyok vele. Nagyon tartalmasnak és jó olvasmányoknak tartom a lapot. (Hajdúböszörmény)

Kedves rejtvénykészítő testvérnő! Nagyon köszönöm a nemes munkáját, ami a Biblia ismeretéhez mélyebbre elvezet. Amíg kutattam ezt a számomra ismeretlen igeverset, sok olyan igeverset találtam, mely felüdítette lelke- met. Szeretettel köszöntök minden Jó Pásztor munkatársat az Úr Jézus áldását kívánom a testvérekre. (Miskolc)

Félnapos munkával, de sikerült megfejtenem a rejtvényt. Most először ültem neki meg- fejteni. Nagyon izgalmas volt lapozni, keresni a Bibliában. Köszönöm Önöknek! (Csörög)

Szeretettel köszöntjük kedves lapunk Szerkesztőségét, és köszön- jük a címünkre küldött lapot. Mindig örömmel vesszük kézbe, szeretjük olvasni a tartalmas cikke- ket, és a keresztrejtvényt megfej- teni. A lap „szépsége” is megragadó, tartalma és külleme is azt mutatja, hogy a munkatársak szeretetből végzik ezt a szép szolgálatot.

Egykor Gerzsenyi Sándort Bé- kehírnök-testvérnek nevezte vala-

ki, most pedig mindketten Jó Pásztor Testvérek vagytok – a szó kettős nemes értelmében. Isten áldja meg szolgáló életeteket, és ajándékozzon meg egyre több juhocskával, akik olvasói és meg- tartói az Igének. Hadd tapasztalják meg mások is, hogy KEGYELEM MINDEN! Legyen áldott Isten, hogy életedben – Almási testvér – sokszor megtapasztaltad ezt, nem- csak megélted, hanem megírtad, szavakba öntötted, és ilyen hatal- mas, szép bizonyosságtétel lett belő- le! Akik olvastuk a könyvet – most már egyre többen – nagy élmény- ben volt részünk, de még többet jelentett az, hogy közben a ma- gunk életére is visszatekinthet- tünk, és megláttuk – valóban KEGYELEM MINDEN! Mindez hálaadásra, Isten imádatára kész- tetett. Megköszönjük Istennek, hogy sokrétű szolgálatodat Isten dicsőségére végezted és kívánjuk, hogy mindvégig hűségesen végezd azt, amit rád bíz az ÚR.

„Eszembe jutott ugyanis a ben- ned élő, képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, és anyádban lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan... Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, ha- nem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Tim 1:5-7) (Bp-Nóvé)

Kedves Almási Bácsi!

Szeretném, ha kaphatnék én is a Jó Pásztor lapból. Most kölcsönkért lap alapján fejtettem meg a gyerekrejtvé- nyt. (Péter, Békéscsaba)

Az igazak segítséget kapnak az Úrtól, erőt a szükség idején (Erzsi néni)

Ezúton szeretném megköszönni azt a sok szép ajándékot is, amit nekem és gyermekeimnek is küldtek. Isten áldja meg szolgálatukat bőségesen. (Baja)

Szeretettel köszöntök mindenkit. Alig várom, hogy a keresztrejtvényt megfejthessem és olvassam a „Jó Pásztort.” (Budapest-Sashalom)

Pörgött agyunk, s forgattuk a Bibliát / Megtaláltuk a Testvér-

nők kitervezett gondolatát. / Hitünk így nőtt ez által is, kö- szönjük a biztatást. / Jól tudjuk, hogy Ő az Isten, nem is lehetne más, / Ő adta a Testvéreknek, hogy készítsék a Jó Pásztor lap- ját. / Imádkozunk buzgón érte, hogy minél többen olvassák, / Így nyerjük el Istenünknek áldá- sát. / Szeretettel köszöntjük a Jó Pásztor minden munkatársát! Almási testvér könyvéről „Kegyelem minden” olyan sok szepet írtak már a Testvéreink.

Megrendelni mi nem tud- juk... De már nagyon várjuk, hogy valamelyik testvérünk el- olvassa, és kölcsön adja, hogy mi is elolvashassuk. (Karcag)

Nagyon köszönöm ezeket a rejtvénye- ket. Bizony sokat kell forgatni a Bib- liát, mire a helyes megfejtést megtalá- lom, de megéri, mert közben nagyon drága igékre is rátalálok. Áldja meg az Úr Jézus mindannyiukat mindenért. Nagyon szeretem olvasni a Jó Pász- tort, és köszönöm, hogy nekem is el- küldik. (Borjád)

Istené legyen a hála és a di- csőség azért, hogy ilyen tartal- mas a „Jó Pásztor”. Istenünk áldását kívánom testvéreink életére, s az Úrtól való böl- csességet a lap további szer- kesztéséhez! (Nyíregyháza)

Nagyon köszönjük az egyre nehezebb rejtvényeket is, és az igen színvonalas „Jó Pásztor” c. lapot. Sok kedves ol- vasnivalót is találhatunk benne. Isten áldását kívánjuk minden munkatársá- ra. (Szada)

Nagyon szeretem a rejtvénye- ket. Testvéreimmel együtt az egész családnak jár imaházba és szeretjük az Úr Jézust. (Pé- ter, 9 éves)

... Úgy érzem, hogy meg kell írnom a következőket a Testvéreknek: 50 év- vel ezelőtt 1955. szeptember 18-án örömnepünk volt. Akkor fogadtuk lekipásztorunkat, Révész László test- vért. Vasárnap délelőtt őt köszöntöt- tük, délután volt a mi bemerítésünk a

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívunk minden érdeklődőt

a

**Pesterzsébeti Baptista Imaházba
(Budapest, XX., Ady E. u. 58.)**

**a november 26-án 18 órakor tartandó
egyházzenei áhítatra**

Közreműködik: a Budapesti Központi Baptista Gyermekkórus
és a Baptista Központi Énekkar

Az ünnepi alkalom része az Erzsébet-napi rendezvénysorozatnak,
valamint a baptista zeneszerző portrékat bemutató hangversenyeknek.

Ez alkalommal Ráduly Emil művei hangoznak fel,
aki közösségünk megbecsült alkotó művésze.

Ezt az alkalmat is megragadjuk arra,
hogy szeretettel köszöntsük őt 80. születésnapján.

Tisza vizében, 8 fiatal. Este elbúcsúztattuk Révész Benjámin testvért. Ő akkor kezdte a teológiai tanulmányait. És most 50 év múlva emlékezve a mi bemelegítésünkre, ugyancsak szeptember 18-án búcsúztunk nagyon szeretett pásztorunktól, Papp Dániel testvértől. És azóta már Révész Benjámin testvér az Úrnál van. Áldom az Urat ezért az 50 évért! (Tuzsér)

...2003 júniusában, pünkösdi napján bemelegítkeztem. Betegségem és tétlenségem vitt a hit útjára. Bárcsak előbb tettem volna, fiatalon többet tudtam volna szolgálni! Amióta hívő lettem, minden héten két alkalomra írok egy-egy verset. Az imaházba elvisznek a testvérek és én nagyon boldog vagyok. Mindenkit szeretek, nincsen haragosom, mindenkinek megbocsátok. (Domoszló)

„Kedves Almási Bácsi!

Megkaptuk a részünkre küldött videokazettákat. Nagyon örülünk az ajándékoknak és köszönjük szépen. A továbbiakban is igyekszünk a feladványokat megkeresni és beküldeni. (Debrecen)

Köszönöm a Jó Pásztor lapot, és nagyon hálás vagyok a kis könyvért, mert most éppen erre volt szükségünk... Elküldtem a fiamnak és hiszem, hogy nagy áldást talál ebből ő is. Szeretettel köszöntünk minden munkatársat. (Mezőkövesd)

...Köszönjük, hogy megemlékeztek Nagy Sándorné testvérnőről, aki nekünk is nagyon kedves Juliska néni volt és több évtizeden keresztül szoros testvéri kapcsolat volt köztünk.

A Kegyelem minden c. könyvet olvasgatva már a kezdetben is nagyon sok örömben volt részünk... Külön megköszönöm, hogy Almási testvér beleírta a könyvébe a békéscsabai visszaemlékezéseit is a dédpapa emlékei alapján. Ezek mára nézve is tanulságul szolgálhatnak...” (Komárno)

...Unokámmal együtt forgatjuk a Bibliát, amíg a rejtvényt

megfejtjük és annyi szép dologra találunk, ami hiszem, hogy neki is a javát munkálja. Néha rákérdez, amit nem ért, ilyenkor hosszú beszélgetésbe merülünk. Imádkozom azért, hogy az Úr áldja meg unokámat Krisztust kereső lelkülettel.

Nagyon megragadott Gerzsenyi Sándor testvér írása. Bárcsak a fiatalok is sokan elolvasnák és tanulnának belőle!.. (Tuzsér)

A lap megérkezésekor a rejtvényt igyekszem először megfejteni. A lap minden írása leköti. Az életutak, a bizonygatótelemek, és a Hajnalcsillag is, ami nem csak gyermekeknek való, egyszóval minden írás üzenetet hordoz gyermekeknek és felnőtteknek egyaránt. A munka tovább folytatásához kívánok sok erőt, áldást az Úrtól. (Újkígyós)

Nagyon áldásosnak tartom ezeket a rejtvényeket. Közben keresem az igehelyeket, igen gazdag tanításokat is találok, mivel mindig többet olvasok el, mint ami a rejtvény megfejtéséhez szükséges. Ez is egy formája az ige tanulmányozásának.

Igen értékesek az életutakkal kapcsolatos interjúk. Bátorítást adnak arra, hogy Istenre figyelve, övele éljünk, akkor előre, közel hozzá visz az utunk! Isten áldását kívánom a „Jó Pásztor” megjelenésében munkálkodó Testvéreknek! (Érd)

Kedves Almási Bácsi!

Tessék szíves részünkre is küldeni a Jó Pásztor lapból. Köszönjük szépen (Dávid és Ádám, Debrecen)

Kedves Almási Testvér és szeretett munkatársai!

Szívünk őszinte szeretetével köszöntjük Önt, és mindazokat a testvéreket, akik szolgálatkészén segítik ebben a csodálatos lelki munkában. Istenünk bőséges áldását kérjük és kívánjuk mindnyájuk életé-

re. Köszönjük szépen a kazettákat, immár a másodikat kaptuk ma. És a könyveket is, amelyeket küldtek testvéreink, nagyon sok örömet nyújt számunkra. A Jó Pásztor Alapítvány lapja megérkezik hozzánk minden alkalommal, ezt is nagyon köszönjük. Nagy figyelemmel és szeretettel olvassuk.

Jó Atyánk kegyelméből a 60-ik házassági évfordulónk volt 2004. április 24-én. Feleségem, Ida néni – így hívja a gyülekezetben mindenki – novemberben lesz 81 éves. Én – Misi bácsi vagyok a gyülekezetben – és a Budakeszi Gyülekezet vezetője, 85 éves leszek 2006. január 21-én, ha Jó Atyánk is így látja jónak. Órá bízunk magunkat, úgy a vihar tombolhat – mondja egy kedves énekünk. Van 4 gyermekünk, 15 unokánk, 7 dédunokánk, és 1 ükunokánk is. Azért imádkozunk naponként, hogy Isten mutassa meg nekik a hozzá vezető utat, hiszen a mag el lett vetve az ő szívébe is. Hisszük, hogy Jó Atyánk kegyelme megmenti őket,

minket és mindnyájunkat – ahogy Almási testvér könyvének címe mondja: Kegyelem minden.

Hisszük, hogy Almási tv. Kegyelem minden című könyve megérkezik hozzánk is hamar, és Jó Atyánk ad még időt nekünk arra, hogy elolvassuk.

Sok-sok szeretettel köszöntjük a mindnyájunkért fáradó, munkálkodó Almási testvért és kedves munkatársait.

Vadon Mihály és felesége:
Ida néni, Budakesziről

Vadon Mihály testvér és felesége, Ida néni 60. házassági évfordulójukon Budakeszin, az imaházban

Mi a karácsony?

Tanító úr az iskolában felszólított egy gyermeket:
Mondd meg fiacskám – szólt szelíden –, mond meg, hogy mi a szeretet.
Feláll a gyermek – szeme mint a krajcár, olyan kerek.
Nagy hévvel kezd, de belesül: a szeretet... a szeretet...
– Nos, nem tudod? Hm, hm, ejnye no, hát olyan nehéz a felelet?
Akkor hát... akkor hát, mond meg, fiacskám, hát a karácsony mi lehet?
Felderül most a gyermek arca: Hogy a karácsony mi lehet?
Ez könnyű kérdés! Erre aztán... erre aztán könnyűszerrel megfelelek!
Szemeiben százezernyi karácsonyfagyertya gyúl,
Előtte a temérdek ajándék, keze már-már utánanyúl.
Tanítója csak nézi, nézi az átszellemült kislfiút,
S a karácsonyról sok régi emlék neki is eszébe jut.
És elmerengnek mind a ketten.

A percek múlnak, csend honol,
S az egész osztály ott bolyong most a mennyországban valahol.
Tanító úr most összeressen – Nos hát, fiam! A felelet?
S a kislfiú álmodozó arccal mondja:
A karácsony: a SZERETET!

(Szerző ismeretlen)

A Tardi helyzet

Örömmel olvastam felekezeti újságjainkban a Tardi gyülekezet 100 éves történetéről szóló beszámolókat. Isten régen kezdett el munkálkodni szolgáin keresztül ebben a kis faluban. A kezdek itt is, mint sok más faluban, igen izgalmasak voltak. Olyannyira, hogy erre nem csak a gyülekezet történetének írói figyeltek fel, hanem a falu monográfiáját megíró Szabó Zoltán is.

A két világháború közötti Magyarországon a társadalomkutatás egyik legerőteljesebb vonulata a falukutatás volt. Írók, szociográfusok, más

értelmiségiek járták a falvakat gyalog, motorral, vonattal. Kutatótáborokat szerveztek diákok számára. Némely munka bevonult a hazai társadalom kutatási irodalom klasszikus eredményei közé. Ilyen volt a keresztyén kollégiumi diákok által végzett falukutatás az ormánsági Kemse faluban. Ez példát adhat ma is társadalmi kérdésekre nyitott keresztyén diákok, érdeklődők számára is. Nem beszélve arról, hogy aki a misszió munkáját felelősséggel végzi, annak fontos a befogadó társadalom ismerete. Ha haszonszerzésért vállalkozik valaki, biztosan végez piackutatást. A missziós célú befektetésre is áll a sáfárság feladata.

Hasonlóan klasszikus irodalom a falukutatás területén Szabó Zoltán: A tardi helyzet című munkája. Az eredeti mű Cserépfalvi kiadásában jelent meg 1937-ben. Három nagy kiadó közösen adta ki ismét reprint kiadásban 1986-ban. A mű a falu életét, társadalmát mutatja módszeres kutatómunka eredményeként.

A vallás bemutatásánál sor kerül a baptista gyülekezet kialakulásának ismertetésére. Az író szerint ez igen sok belső feszültségtől terhes légkörben zajlott. Az imaház építésének körülményeiről szól a következő részlet a könyvből:

„...Az imaház építéséhez hozzáfogtak, ekkor azonban már oly éles volt az ellentét köztük és a katolikusok között, hogy az építkezés nem folytatható a simán. Amit nappal a baptisták felépítettek, azt éjjel a katolikusok lebontották.

Az asszonyokat küldték az imaház ellen, mert tudták, hogy azoknak kevésbé lesz bajuk és nem tör ki általános verekedés a faluban. Az asszonyok hordták le tövig minden éjszaka, amit a baptisták előző nap raktak, ez így ment megalkuvás nélkül mindaddig, amíg a baptisták a csendőrséget nem hívták segítségül. A csendőri asszisztencia mellett aztán simán felépült az imaház. A baptisták száma ma is nagy, körülbelül hetvenen vannak.”...

A helyzetet egy távolról jött kutató írta le, értelmelte. A rövid történet sok mindent elárul az akkori világ jellemzőiről, a felekezetek szembenállásáról. A baptisták csendőri védelme is figyelmet érdemel ebben a korszakban. Érdekes látni a gyülekezet történetének egy részét a kortárs kívülálló kutató szemével.

Tardon ma más a helyzet, az egész társadalmi környezetünk átalakult. A múlt értékei között ott vannak azonban azok a küzdelmek, azok a kövek, amelyek többször kerültek a helyükre. Reményünk, hogy a ma élő gyülekezet hegyen épített város, melyet ugyan bontanak folyamatosan a világ dolgai, de megújítanak, és mégis felépítenek Isten elhívott munkatársai.

Serafin József

A Lélek gyümölcse SZERETET

ÖRÖM – magasztaló szeretet, és a **BÉKESSÉG**: szeretet, Jézusban nyugvó,

BÉKETŰRÉS: nem más, mint szeretet, kísértésben és próbákban kitartó.

SZÍVESSÉG: szeretet, mely meghajol mindennek, mi nem vétek,

JÓSÁG: tettekbe öntött szeretet, mely Krisztusban jelent meg.

HŰSÉG: a szeretet megnyílt szeme, mely az élő Krisztust hitben látja,

SZELÍDSÉG: szeretet, mely nem harcol, de a Golgotánál vár térdre hullva.

MÉRTÉKLETESÉG: Krisztus formáló szeretete bennünk a mindennapi életben –

Mert KRISZTUS a megtestesült SZERETET, S a SZERETET – KRISZTUS a lélekben.

*Angolból ford.
Williams Alexanderné
(Kmethy Anikó)*

„Nyelvörkődés?”

Végre olvasható, friss fogalmazással, szép szavakkal, kerek mondatokkal írt lap kerülhet az olvasók kezébe!

A Jó Pásztor 2005. szeptember–októberi számában közölt cikkhez szeretnék hozzászólni, az általam is nagyra becsült, tisztelt Gerzsenyi Sándor „nyelvörkődőjéhez”. Gerzsenyi testvér költői érzékenysége közismert, prédikációban fölösleges szavakat, szükségtelen pátoszt nem használ, fogalmazása mindig világos.

Én is elutasítom a „világi, szlenges” stílust, de nem kedvelem a gyülekezetben a „bibliai nyelvnek” nevezett, körülményes, magyartalan, stílustalan fogalmazást sem.

Nos, Károli Gáspár veretes mondatai bennünk vannak – nem is tudom jó szívvel az új fordítást olvasni, annyira idegenül hangzik –, de ne higgyük azt, hogy a XX. század első évtizedeinek beszédstílus, a régies fogalmazás egyenlő „a bibliai nyelvvel”! Isten óvjon sokakat a gyülekezetekben „megtanult imapanelektől”, a hamis pátoszból, körmönfont nyelvezetű. Vannak áldott emléké „öreges”, akiknek imája, beszéde mindig kerek volt, mentes a szükségtelen és idegenül hangzó szófordulatoktól!

Ha a rövidítések az élet sokfelé magával hozza is, nyilván nem kell átvenni a szemetet, de ne legyünk restek a mindennapi életben és a gyülekezetben szépen, magyarul, a mai kor stílusában fogalmazni, s ha lehet, ne nevezzük „bibliai nyelvnek” azt, ami nem az!

Dr. Kopjár Gábor (Pécs)

RÉGÓTA FENNÁLLÓ PROBLÉMA?

PRÓBÁLJ MEG LETÉRDELNI!

Mindig is hordozni foglak – tapasztalt megmentő módjára, Volt már, hogy csalódtak, kik kezüket kulcsolták imára? Ne emészd hát magad – a segítségben hiány nincsen, Tovább is hordozni foglak – megtapasztalod hűségem!

*Jochen Klepper
Ford. Williams Alexanderné
(Kmethy Anikó)*

MEGHÍVÓK

2005. november 25.

Molnár V. József:
Lelkünk várja Jézusát? Advent

2005. november 30.

Molnár V. József, Gondos Béla,
Gárdonyi Zoltán:
Körtemplomok a Kárpáthazában
(A Szt. István előtti magyar kereszténység
a kutatások tükrében)

2005. december 10.

Szántai Lajos: Jézus kora
és a Párthus birodalom

Az előadások kezdési időpontja: 18.30 óra
helyszíne: Hotel Platánus, Budapest terem
Cím: 1087 Budapest, Könyves K. krt. 44.

Megközelíthető:

3-as metró népliget megállójától 3 perc
Érdeklődni lehet:

06-30-9642-960; 06-30-9642-118

Belépődíj: 500 Ft

Mindenkit szeretettel várnak a rendezők

KARÁCSONY

("...et incarnatus est...")

Dallam és szöveg: - Pál lev. Titushoz 2. rész 11-13 v. és más bibliaversek alapján Tóka Szabolcs

1. Mert meg-je-lent az Is-te-ni ke-gye - lem min-den em - ber-
2. ar - ra ta - nít, ben-nün- ket hogy mind i - ga - zán s zen-
nek, Ő a cso-dá - la - tos Ta-ná - csos, Ő a Bé-kes - ség Fe-je - del-me
tül él - jünk e je-len - va - ló vi-lág - ban, re-mény - ségben vár - va Őt boldogan, mert
Ő az Is - ten - nek egy - szü - lött Fi - a! Ő - a--!

Refr. Jé - zus, Té-ged várt a Föld, Pász-tor és Bölcs Té - ged kö-zönt! Ál - ta - lad a
Sze-re - tet tes-tet öl - tött! Sze-re-tet tes-tet öl - tött!

S.D.G.

2005.11.05.

Köszöntő vers karácsonyra

(kisgyermekek mondják)

Jézus Krisztus megszületett,
Betelt az ígélet.
Őt ünnepli nagy örömmel
Minden hívó gyermek.

Isten népe a Messiást
Már régóta várta,
Amikor egy csöndes éjjel
Eljött e világba.

Betlehemi mezők felett
Angyalkórus zengett.
Nem hallott még ember füle
Ennél soha szebbet.

Csodás hangon szólt az ének.
Dicsőség a mennyben!
Legyen béke itt a földön,
Béke a szívekben.

Az istálló sötétjében
Mária vajúdik,
Nem sokára egy kis gyermek
Halk sírása hallik.

Megszületett az Úr Jézus!
Ővé a dicsőség!
Múlik már a sötét éjjel,
Leszállt a fényesség.

A kisbaba nagyon kedves,
Igen szép az arca.
Fázós testét gondos kezek
Helyezték jászolba.

Állatok melegítették,
Széna volt az ágya,
Ott pihent nagy békességben
Ég és föld Királya.

Betlehemnek mezejéről
Pásztorok érkeztek,
Eljörték, hogy meglekintsék
A kisdudáikat.

Friss tejcskét hoztak neki,
Meg egy kerek sajtot.
A kimerült kismama épp
Ilyesmit óhajtott.

Messze tájról, napkeletről
Új vendégek jöttek:
Nagy tudósok, nagy királyok:
Napkeleti bölcsek.

Egy új csillag csábította
E nagy útra őket,
És „Mikeás Profétából”
Olvastak ígéket.

Ezer veszély közt haladtak
A kis Betlehembe.
Hozták drága kincseiket
A Király elébe.

Aranyat, tömjént és mirhát,
Mindent oda vittek
Jézus Krisztus jászolához,
Példái a hitnek.

Mint a bölcsek és pásztorok,
Mi is megérkeztünk,
Hogy a drága Megváltónak
Tisztességet tegyünk.

Arra kérünk, áldott Jézus,
Fogadj el bennünket!
Ez ünnepen neked adjuk
Gyermekei szívünket.

Életünknek csöpp jászolat
Töltsd be önmagaddal,
Maradj velünk, míg csak élünk,
Égi oltalmaddal!

Gerzsenyi Sándor

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
13						14					15	
16				17	18		19				20	
21			22		23	24		25		26		
27			28		29		30		31			
		32				33		34			35	
	36					37		38			39	40
41		42							43		44	
45	46			47			48					
49		50		51		52		53				54
55			56			57		58				59
60					61		62				63	
64				65		66		67	68		69	
70			71			72		73	74			

Az októberi rejtvény helyes megfejtése:

Aki a fület alkotta, az ne hallana? Aki a szemet formálta, az ne látna? (Zsolt 94:9)

Helyes megfejtést küldtek be: Surányi Pál Istvánné (Dunaharaszti), Mayer Imre (Dunaújváros), Varsóciné Dr. Sipos Emese (Bp.), Pásztor Józsefné (Miskolc), Horváth Katalin (Csörög), Kustán Jánosné (Dunaújváros), Polányi István (Bp.), Dan Imre (Komló), Radványi József (Sajóecseg), Barta Gyula és neje (Mezőkövesd), Kovács Imréné (Ráckeresztúr), Baka Sándor (Bp.), Tóth Istvánné (Dunakeszi), Polányi Károlyné (Bp.), Landech Imréné (Komló), id. Lisztes Tibor (Berettyóújfalu), Sóvágó Antal (Hajdúböszörmény), Petrik Ádámné (Órbottyán), Lukács Péterné (Tét), Kalmár Lídia (Kiskőrös), Szabó Jánosné (Nagykőrös), Gulyás Erőné (Bp.), Barta Gyuláné (Mezőkövesd), Lőrincz Jánosné (Bp.), Farkas János (Kiskőrös), Török János (Tabdi), Spangenberg Rudolf (Komló), Mihály Sándor (Szada), Nagypáti Ildikó (Baja), Gaál Eleonóra (Tard), Kamenszki Józsefné (Pécel), Vaga Nándorné (Rácalmás), Varga Lajosné (Bp.), Csufor Gyuláné (Noszvaj), Vajda Jánosné (Orgovány), Sátri Sándorné (Bp.), Bácsi Lajos és neje (Karcag), Simó Margit (Tatabánya), Baráth Imréné (Nyíregyháza), Daniné Alvári Aranka (Pécs), Koncz Zoltán (Bp.), Neuheiser Jánosné (Borjád), Serestyén Gyula (Debrecen), Gyaraki Mihályné (Békés), Horváth Béláné (Szada), Martonné Szlepek Margit (Tahi), Török Sándor (Debrecen), Dan János (Békés), Czomba Miklósné (Tuzsér), Majosi Sándorné (Bakonszeg), Bárány Bertalané (Órhalom), Török Tamás (Debrecen), Majnár Zoltán (Dunavecse), Urbán János (Galgaguta), Williams Anikó (Anglia), Bathó Erzsébet (Komárom-Slo.), Révész Barnáné (Tuzsér), Veszeyiné Ács Magdolna (Pécel), id. Zentai László (Bp.), Sándor Mária (Bp.), Nagy Mihályné (Baja), Kovács László (Bp.), Tarcsi Tiborné (Berettyóújfalu), Bozsóky Ferencné (Székesfehérvár), Tóth Andrásné (Hajdúböszörmény), Kovács Bálint (Pócsmegyer), Erdei Istvánné (Békés), Virág István (Ilk), Taga Jánosné (Tuzsér), Tóthné Szűcs Csilla (Békés), Szűcs Gábor (Bp.), Böhl Jenőné (Tokodaltáró), Schumanné Veszelyovszki Ágnes (Monor), Rác Sándorné (Tokod), Ádám Lászlóné (Sajószentpéter), Kalmár Gyula (Békés), Ecsedi Istvánné (Érd), Kovács Bálint (Újkígyós), Nagy László (Felsőpetény), Andrásik Andrásné (Felsőpetény), Ábrahám Antalné (Göd), Lomjanszki Jánosné (Órbottyán), Nagy Vilmosné (Komárom), Vitális Istvánné (Ilk), Bolemányi Jánosné (Kiskőrös) Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer).

Gratulálunk! A jutalmukat postán küldtük el.

Kiadja:
 JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
 PMB 12. PK 60.255/2002/4.
 Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.
 Adószám: 18696619-1-13
 Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413
 Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279
 E-mail: jopasztor@baptist.hu
 Internet: www.jopasztor.baptist.hu
 Felelős szerkesztő és kiadó: dr. Almási Mihály
 Irodalmi szerkesztő: Gerzsényi Sándor
 Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs
 Tördelés: rePROCOLOR Kft.
 Nyomás: Mátyus Bt.
 HU ISSN 1786-268X

KARÁCSONYI KERESZTREJTVÉNY

Itt van Ezekkel a szavakkal kezdődik a megfejtendő igevers, melynek folytatása a vízszintes 1, 42 és a függőleges 41 számok alatt található.

Vízszintes: 1. Az igevers első része 13. Ennek a nemzetiségnek a tagjai viselték gondját a szent sátor deszkáinak, reteszeinek, oszlopainak és talpának 14. D-vel az elején: perzsa király Zakariás próféta idejében 15. Igevégződés 16. Piacozó 17. Mértékesség-rendszer 19. A tejeskannában van! 20. Összeiken! 21. Hajlék 23. Emell! 25. Innen jött az izmáeli karaván, akiknek Józsefet eladták a testvérei 27. ...bér, nagyon alacsony fizetés 28. Jákob második fia 31. Az első földművelőt 32. Régi hangszer, és pénznem is 33. Részben Japáné! 35. NOÜ 36. Sámuel apja 38. Angol szia 40. A radon vegyjele 42. **Az igevers második része** 45. Árok egyenmű betűi 47. Félédes! 48. Profétanő, Áron néneje 49. Helyet foglalt-e 51. Jákob leánya – ford. 53. Angol borjúhús 55. Eltorlaszol 57. E város lakói kötötték szövetséget Józsuéval, ravaszághoz folyamodva 59. Pára! 60. Júda királya, nyolc évesen lett király, és a megiddói csatában esett el 62. Megfelel 63. Had betűi keverve 64. ÜPÖ 65. Noé egyik fia 67. A tetejére 69. Arab uralkodó 70. A nádpálca egyik vége! 71. Ebből a pusztából indult el a 12 kém felderíteni Kánaán földjét 73. Rebeka dajkája

Függőleges: 1. Őt győzte le Józsué, Mózes, Áron és Húr „támogatásával” 2. A fiú, aki vörös fonállal a kezén született 3. Sumér város, legendás királya Gilgames volt 4. Dagonya – ford. 5. A bróm vegyjele 6. Részleges beismerés! 7. Nyáj páratlan betűi 8. Becézett női név 9. A boxmeccsek helyszíne 10. Timóteus édesanyja 11. ... mester, XVI. századi festő, legismertebb műve a Mária és Erzsébet találkozása 12. A hét görög diakónus egyike 18. Mutatószó 20. Német nem 22. A fű megszárad, ez pedig lehull 24. Jogtalanul elvesz 26. Duplán: becézett férfinév 28. Rikolt 29. Antiókhiai tanító, aki Heródeszel együtt nevelkedett 30. Kisp próféta, Ninivéről mondott fenyegető jóvendölést 32. Csendes elalvó! 34. Ettől a várostól keletre volt Jónás, amikor napszúrást kapott 37. Odáig 39. Réti ragadozómadár 41. **Az igevers harmadik része** 43. Bronzbőrű 44. Téli ruhadarab 46. Az egyik emmausi tanítvány 50. D-vel az elején: férfinév 51. „A” parázna nő, aki megmentette az izraeli kémekeket 52. Elismerés 54. Dániel egyik társa – babiloni nevén 56. Fordított számárháng 58. Jézus első csodatételének „eredménye” 59. Ez a férfi állt a Naftáli törzs élén, amikor az Úr felhő által vezette a népet 61. Az ő szolgálója volt Hágár 63. Ékezetten az első betűn: Jósias király apja 66. Község a Tokaj-Hegyalján 68. Ézsau egyik felesége 69. EBÁ 71. Duplázva: az egyik szülő 72. A nikkal vegyjele 74. Kiejtett betű

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára
Beküldendő: az igevers és az igehely
Beküldési határidő: 2005. december 31.

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu